

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

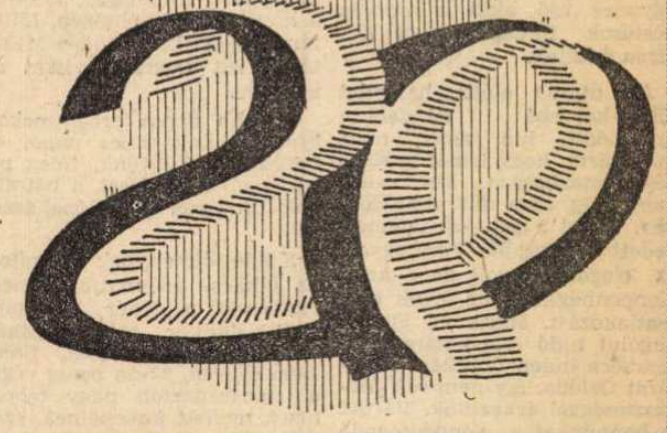
XXIV. ÉVFOLYAM

8. SZÁM

1979. AUGUSZTUS

ÁRA: 1 FORINT

ÉLJEN
AUGUSZTUS

Kezdeményezések
kongresszusi munkaversenyre

Az eredményes gazdálkodás feltétele a munkaidőalap jó kihasználása

A szocializmus építésének jelenlegi időszakában a munkaképes korú lakosság — elenyésző részét leszámítva — már munkavállalóvá vált. A munkaerő-ellátottság jelenleg kedvezőtlenül befolyásolja a demográfiai hullám alakulását. Ezért a Magyar Posta is kénytelen átfutni az extenzív fejlesztésről az intenzív fejlesztésre mind a szolgáltatások terén, mind az egyéb feladatok ellátásán során. Figyelembe kell még azt is venni, hogy a posta által nyújtott szolgáltatások terén számottevő gépesítésre nincs lehetőség. Továbbra is marad a manuális munka, és ez jelentős élő munkát igényel. A feladatok ellátása ilyen körülmények között megkívánja a munka hatékonyságának jelentős növekedését és a munkaidőalap intenzív kihasználását úgy, hogy közben a dolgozókat megillető törvényes pihenőidőt is biztosítani kell.

A felsorolt indokok előtérbe helyezik a rendelkezésre álló munkaidőalap és az alakulását befolyásoló tényezők elemző

vizsgálatát. Ezek az okok, elsősorban az adott körülmények között a dolgozókat megillető pihenőidő biztosítása és az érdekképviselet erősítése mellett a gazdasági építőmunka segítése terén megnövekedett szakszervezeti feladatok adták az indítékot arra, hogy a Postások Szakszervezetének Titkársága beszámoltassa a Szegedi Postaigazgatóság vezetőjét és iszt-titkárát a munkaidőalap alakulásáról.

Mint említettük a posta és elsősorban a klasszikus postaszolgálat terén — annak sajátos volta miatt — jelentős mértékű gépesítéssel nem számolhatunk. Ezért e területen — de a szolgáltatás minden területén egyaránt — az élő munkával való gazdálkodás jelentős helyet foglal el a munkaerő-gazdálkodáson belül. Ebből következően, hogy a rendelkezésre álló munkaerő-kapacitás kihasználtságának figyelemmel kísérése és a tapasztalatok elemzése fontos feladattá vált.

Munkaidőalap, munkaidőmérleg

A munkaerőalap mérésének alapjául az átlagos állományi létszám szolgál, melynek segítségével munkanapban, vagy munkaidőben kifejezve lehet a munkaidőalap kihasználhatóságát, illetve kihasználtságát elemezni, a munkaidő-vesztések arányát megállapítani. Mielőtt ezzel a kérdéssel részletesebben foglalkoznánk, vizsgáljuk meg, mi is az a munkaidőalap.

Munkaidőalapnak azt a napban, vagy órában kifejezett időtartamot, munkaerő-kapacitást nevezzük, amely egy dolgozó, vagy a dolgozók egy csoportja teljesíteni tudna, ha nem volna olyan tényezők, amelyek csökkentik a ledolgozható munkaidőt.

A rendelkezésre álló munkaerő-kapacitás alakulását a munkaidőmérleg segítségével

tudjuk leghatékonyabban vizsgálni, elemezni. (A végrehajtószolgálatban, bár ajánlatosnak látszik, munkaidőmérleget nem készítenek.) A munkaidőmérleg számot ad arról, hogy a törvényes (Munka Törvénykönyvében előírt, egyéb jogszabályokban meghatározott) éves, gyermeknevelési stb. szabadság, a munkáltató által engedélyezett (fizetés nélküli szabadság, fizetett távollét stb.) és az egyéb okból bekövetkező munkaidő-kiesések mindenképpen hatottak a munkaidőalapnak mint a szolgáltatásra fordítható időnek, a termelő kapacitásnak az alakulására és mennyi volt a tényleg munkával töltött idő. Az így nyert adatok segítségével meghatározható az adott feladat ellátásához szükséges létszám és tartaléklétszám.

Jogszabályok írják elő

A munkaidő-kiesés jelentősebb részére a munkáltató nem tud hatást gyakorolni, mert azt törvényes előírások határozzák meg (szabadság, betegség stb.), és csak jelentéktelen az a rész (pl. fizetés nélküli szabadság), amelyet befolyásolhat.

Az egy főre jutó teljesíthető és ezzel összefüggésben a ledolgozott napok száma ingadozik, legjelentősebben a munkaszüneti napoknak napról napra szerinti elhelyezkedése befolyásolja. Mind a ledolgozható, mind a ledolgozott napok számát befolyásolják még a munkaerő-gazdálkodási intézkedések, mint pl. a hetenkénti vagy a kéthetentei többletszabadság, a gyerekes anyák többletszabadsága, a beteg gyermeket ápoló anyák táppénzes állományba helyezése, a tovább dolgozó nyugdíjasokat megillető ösztönző szabadság stb.

A nem befolyásolható fizetett távollétek között legjelentősebb az évi rendes szabadságnak száma évről évre mérsékelt ütemben növekszik, a munkaviszonyban töltött idő

növekedésének függvényében. A Szegedi Postaigazgatóság sem volt mentes a ki nem adott szabadságnak kedvezőtlen alakulásától. Ennek növekedési üteme az előző évhöz képest a fizikai dolgozóknál (zömében a kézbesítőknél), 40,2 százalékkal, a nem fizikaiaknál (zömében a forgalmi területeken) 29,9 százalékkal, összességében 36,3 százalékkal volt. A lemaradás okait vizsgálva megállapítható, hogy azok részben nem befolyásolhatók, de részben a dolgozók és vezetők is hozzájárultak.

Az I.—III. osztályú postahivataloknál és fiókpostáknál a fizikai állományú dolgozók évi rendes szabadságának és ösztönző szabadságjainak kiadásához mind nehezebb alkalmi munkavállalót találni. Az egyéb kötelező pihenőidő (heti pihenőnap) biztosítása terén enyhíti a feszültséget az 50 Ft-os órabér mellett foglalkoztatható helyettes beállítás. A kedvező hatásnak ellentétes oldala is van: a szabadság alatti helyettesítésnél is ilyen igényekkel lépnek fel.

Az I.—III. osztályú postahi-

vatalok és fiókposták nem fizikai állományú dolgozóinál a helyzet nem számottevően, de kedvezőbb. Ebben jelentős szerepet játszik, hogy a nagyobb III. osztályú postahivatalok létszámát úgy határozták meg, hogy hivatalon belül megoldódik a szabadság kiadása. Lényegesen kedvezőtlenebb a helyzet a többi kishivatalnál; náluk a rendszeres helyettesek küldése okoz gondot. Ez összefüggésben van a létszámhiánnyal, a gyermekgondozási szabadságon levők számának növekedésével, s hozzájárul a növekvő tanulmányi szabadság és a nyugdíjba távozó törzsgárdatagokat megillető 12 hét kötelező felmentési idő is.

Visszatér a dolgozók és a helyi vezetők is befolyásolhatják a szabadság igénybevételének alakulását. A dolgozók ugyanis nem arányosan elosztva, hanem általában júniustól szeptemberig igénylik rendes évi szabadságukat. Még nagyon erősen él a „nyári szabadság” fogalma, tehát általános szemléletváltozásra van szükség.

A ki nem adott szabadságnapok alakulása arra is rámutat, hogy a helyi szakszervezeti szervek sem követtek el mindenkor mindent, hogy a dolgozók az őket megillető pihenőidőt igénybe vehessék.

A munkaerőgondok enyhítésére az öregségi nyugdíjra jogosultságot szerzett dolgozók részére a Minisztertanács 49/1977. (XII. 21.) sz. rendeletével ösztönző pótszabadságot rendszeresített. Az 1978. december 31-i állapot felmérése szerint a nyugdíjkorhatár fölött foglalkoztatott dolgozók száma 162 volt. Ebből 98-an már 1977-ben is jogosultak voltak nyugdíjra (sokan már előbb is). Ennek megfelelően átlag 6 ilyen jellegű szabadságnapot kellett biztosítani, ami csaknem 1000 napot tesz ki. Nyilvánvaló, ez

A munkáltatótól függ

Kizárólag a munkáltatótól függ, hogy mennyi jutalom-szabadságot engedélyez. Miután az állami, vagy társadalmi kitüntetésekkel egyidejűleg jutalomszabadságot adni nem kell, az e címen kiadott szabadság a felére csökkent. 1978-ban tovább csökkent, mert a munkaerőhiány gátolja az engedélyezést.

A fizetett távollétet (rendkívüli szabadságot) részben jogszabály, részben saját döntése alapján engedélyezi a vezető. E távollét jó része az üzemi demokrácia fórumain, szakmai és szakszervezeti tanfolyamokon, valamint szakmai, kulturális, sportrendezvényeken való részvételből adódik. Az ilyen jogcímenek felmerült távolléti napok száma évről évre növekszik, főleg rendezvényeken való részvétel miatt, annak ellenére, hogy kormányrendelet intézkedik arról, hogy a különböző rendezvényeket munkaidő után kell megtartani. Alakulásában jelentős szerepet játszik a területi szétszórtság is.

A nem fizetett távollét címen kiesett munkanapok mennyisége az összes kiesett napoknak a fizikai állomány-csoportban 34—36, a nem fizi-

is súlyosbította a nehézségeket.

A munkáltató által nem befolyásolható, munkaidőalapot csökkentő másik tényező a több gyermekes anyákat és gyermeküket egyedül nevelő apákat megillető szabadság. A gyermekek számának növekedésével arányosan az e jogcímen járó szabadság enyhén növekszik, és a fizikai állományú dolgozóknál átlag 2, a nem fizikaiaknál — főleg a forgalmi állományban — 6 dolgozó évi munkaidőjének megfelelő munkaidőalap-kiesést okoz. Kiadása elsősorban a kishivataloknál ütközik akadályokba, akár a rendes évi szabadságnál.

Ugyancsak a munkáltató által nem befolyásolható fizetett távollétek sorába tartozik a szavazás, hatósági, bírósági, munkaügyi döntőbizottsági időzésre tanúként való megjelenés, sorozás, katonai nyilvántartásbavétel, véradás, házastárs (életárs), gyermek vagy szülő halála esetén mulasztott idő. Összességében nem jelentős.

E körbe kell sorolni a sorkatonai szolgálatból leszerelt dolgozókat bizonyos körülmények között megillető rendkívüli szabadságot, azzal az eltéréssel, hogy itt a munkáltató tud hatni.

A rendkívül növekvő irányzatú tanulmányi szabadság ugyancsak a törvényes előírások alapján biztosítandó fizetett távollétek közé sorolható azzal, hogy a következőket és tervszerű káderpolitika szem előtt tartásával — az indokolatlan beiskolázások kiszűrésével — lehet hatni a munkaidő-alapot érintő szabadságnapokra. A beiskolázások indokoltságának, szükségességének elbírálásához adott véleményekkel a szakszervezeti szervek is tudnak hatni a kiesett munkaidő alakulására.

kaiaknál 42—44 százalékát teszi ki. A betegség miatt kiesett munkanapok száma évről évre majdnem azonos szinten áll. Előfordult, hogy egyes években járvány miatt jelentősebb a növekedés. Így pl. 1978-ban 17 százalékkal emelkedett a 3 napig vagy annál rövidebb ideig tartó betegség miatt távollét. Elég jelentősen emelkedett a baleset következtében kiesett munkanapok száma is.

Fizetés nélküli szabadság felmerülhet a dolgozó kérésére, vezetői hatáskörű döntéssel. Ezek száma nem jelentős, és zömében a műszaki terület fizikai dolgozóinál merül fel. E területeken több az igazolatlan mulasztás is.

A rendelkezésre álló munkaidőalapot elsősorban a törvényes munkaidő hossza határozza meg, de hozzájárul — törvényes keretek között — mint növelő tényező: a túlidőben és a munkaszüneti napon végzett munka időtartama is.

A törvényes munkaidőn felül végzett munka jelentős része a névnapokkal és az év végi csúcsforgalommal összefüggő igények alapján merül fel. Er-

(Folytatás a 2. oldalon.)

A Központi Bizottság június 29-i határozatából ismeretessé vált, hogy 1980 márciusában lesz az MSZMP XII. kongresszusa. E hónap elején a napilapok, a rádió és a televízió egyaránt közölték azt a hírt, miszerint a vállalatok egész sorától érkeznek a kezdeményezések, egyre több vállalat szocialista brigádjai és dolgozó kollektívái határozzák el, hogy a kongresszus tiszteletére újabb felajánlásokat tesznek, illetve ez évi vállalásaikat kiegészítik.

Kibontakozóban van tehát egy széles körű kongresszusi munkaverseny, amely máris országos méreteket ölt. Ezt a versenyt mindenhol egybekötve a párt XII. kongresszusának és hazánk felszabadulása 35. évfordulójának tiszteletére kezdeményezik.

A szocialista brigádok és a vállalatok kezdeményezését, továbbá a vállalatok egyaránt arról tanúskodnak, hogy nem kihívásos versenyről van szó, hanem arról, hogy mindegyik brigád és mindegyik vállalat a saját nevében, saját vállalatának teljesítéséért versenyez. Ezt azért hangsúlyozzuk, mert korábban előfordult, mind a brigádok, mind a vállalatok részéről a kihívás. Egyes kollektívák arra helyezték a fő hangsúlyt, hogy ők legyenek az első, akik kihívják a másikat, vagy ők kérjék elsőként csatlakozásra a többieket. Nemegyszer még gazdasági vezetők és szakszervezeti titkárok is hiúsági kérdést csináltak ebből.

Szerencsére a mostani kongresszusi versenyben a tartalmi vonásokra helyezik a fő súlyt. A minőség javítását, a tartalékok feltárását, az ésszerű takarékosságot, a gazdaságosabb termelést, a szervezetté és hatékonyság javítását, az egymásközi kötelezettségek határidőre történő teljesítését, a termelékenység növelését, a fegyelmesebb munkát tűzik ki célul. Mindenhol azt, aminek a javításával és teljesítésével nemcsak a vállalat, hanem a népgazdaság helyzetének jobb tételéhez is hozzájárulnak. Ezért is lényeges, hogy a ráfordítások és az önköltség csökkentése minden területen a minőség romlása nélkül valósuljon meg.

A kezdeményezések és az eddigi tapasztalatok azt igazolják, hogy a kongresszusi verseny önkéntes kezdeményezői és résztvevői saját elhatározásukból akarják az 1979., majd az 1980. évi kötelezettségeiket maradéktalanul teljesíteni. Következésképpen máris egyre növekszik azoknak a szocialista brigádoknak és vállalatoknak a száma, amelyek az előbbieket szemlélve jelentős politikai és gazdasági eredményekkel kívánják köszönteni a párt XII. kongresszusát és hazánk felszabadulásának 35. évfordulóját. Többek között éppen ezért lehet és kell helyeselni azokat a törekvéseket, amelyekkel nemcsak kizárólag gazdasági feladatokat határoznak meg, hanem tudati és társadalmi célokat is.

A kongresszusi verseny kibontakozásának folyamán a gazdasági vezetők és szakszervezeti szervek minden szinten tartásuk kötelességüknek a vállalati célok kialakításának segítségül járulnak hozzá, hogy a feladatok kézzelfoghatók és értékelhetők legyenek! Célszerű és ajánlatos tehát az eddigi célokat áttekinteni és a szakszervezeti szervekkel közösen meghatározni az újabb felajánlásokat vagy a vállalatok kiegészítését. Szerintünk ezt most csak az 1979. évre célszerű elvégezni, 1980-ra majd később, az év végén, amikor már több ismerettel rendelkeznek a jövő évi feladatokról, persze biztosítva a verseny folyamatoságát.

A postán szintén egymást követik az igazgatóságok, üzemek és a szocialista brigádok felajánlásai, újabb vállalásai. Így utalunk kell a Pécsi Postaigazgatóságra, a Központi Javító Üzemre, amelyek a szocialista brigádok kezdeményezésére már felülvizsgálták és kiegészítették az évi vállalásaikat.

A Pécsi Postaigazgatóság vállalásából kiemeljük a postai szolgáltatások minőségének további javítását, egyes beruházások határidő előtti átadását. A budapesti hálózatrekonstrukciós munkáknál újabb 1000 normórát vállaltak. A Javítóüzem kollektívája többek között vállalja, hogy normaóratervét 2 százalékkal felemeli. A villamos energiánál 7,5. a többi energiahordozónál 6 százalékkal megtakarítást ér el. Munka- és üzemszervezéssel a veszteségidőt tovább csökkenti.

Folyamatban van további postaszervei kezdeményezése is, így a Budapest vidéki, a Soproni Postaigazgatóságé, továbbá a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságé.

Kérjük, a vállalatok megtételénél ne csak azt rögzítsék, mit vállaltak, hanem azt is, hogy mindezt milyen eszközökkel valósítják meg.

Először üdültek postások Norvégiában

Június 18-án kora reggel feszült várakozással és vegyes érzelmekkel hallgatta szak-szervezetünk központjában Krakk József nemzetközi referensnek utazás előtti tájékoztatóját egy 22 fős csoport, amelyben az alig húsz éves től a nyugdíjkorhatárhoz közeli-től csaknem minden korosztály képviselve volt. Indokolt volt ez a várakozás és izgalom, hiszen a két postás szakszervezet között létrejött megállapodás alapján e napon utazott először Norvégiába csereüdülésre magyar postás csoport. A szerződés értelmében 12 napot töltöttek Norvégiában, s ugyanez idő alatt a norvég postások Budapesten és Hévízen üdültek.

Az utazás előtti hangulat többé-kevésbé mindenkin uralkodott, kin azért, mert már várta, hogy ismét repülőgépen utazhasson, kin azért, mert még nem ült repülőgépben. Mivel a gép késve emelkedett a levegőbe Ferihegyen, ez elegendő volt arra, hogy Koppenhágában ne ériük el a csatlakozást. Már jó volt az angolul tudó csoporttárs. Szerencsére innen óránként megy járat Oslóba, így nem sok idővesztéssel érkeztünk. Vártak is bennünket a vendégfogadók két szakszervezet titkárai, no meg a tolmács, sőt még a MALEV ottani kirendeltségének vezetője is. Illyenkor érzem az ember, milyen jól esik az ilyesmi.

Következő állomásunk: autóbusszal a postás üdülőbe, amely Oslótól 40 kilométerre van a tengerparton. Gyorsan ment az elszállásolás, mivel vendéglátóink az egy- és kétszemélyes szobák beosztását előre elkészítették. A Skipelle nevű postás üdülő Oslótól délre, Dröbak város mellett van. Modern háromszintes épület a tenger eléggé lejtős partján, korszerű berendezéssel, még szauna is van. Ezt a csoport egy része szívesen vette igénybe.

Számunkra az első szokatlan dolog az emeletek fordított számozása volt: fölről lefelé növekedik a szobák száma. Az utca ugyanis az épület legfelső szintjének magasságában halad.

A másik szokatlan, de rendkívül célszerű dolog a norvég vagy svédasztal, amely a skandináv államokban általánosan elterjedt. Az étteremben a személyzet csak az ebédet szolgálja fel az asztalnál ülőknek. A reggelit és a vacsorát (mindenfélét hideg, sőt meleg ételt) az étterem közepén egy hosszú asztalon helyezik el. Önkiszolgáló rendszerben mindenki azt és annyit szed, amennyit akar. Többször szedni természetesen dolog, valamint otthagyni azonban nem illik. E rendszer, mondanom se kell, milyen gazdaságos, hiszen semmi se megy kárba.

Az üdülés tartamára a norvég postás szakszervezet gondos, körültekintő és gazdag programot állított össze. Figyelmességük még arra is kiterjedt — s ez a tolmács, Tangström érdeme sok más mellett —, hogy azt magyar nyelven a csoport minden tagja még érkezésünk napján kézhez kapta.

A program keretében megismerkedtünk Oslo nevezetességeivel. Városnézés során végigjártuk Akershus öregvárát, sétáltunk a kikötőben, a királyi vár parkjában. Maradandó élmény volt a városháza megtekintése kívül-belül, mivel ez Oslo egyik legjellegzetesebb épülete.

Elvitték a csoportot az óriási Holmenkollen síugróáncához, melyet a világbajnokságra építettek, onnan pedig a televízió kilátótornyába. E helyekről jól látható, hogy Oslo eltér más európai fővárosoktól. A Norvégiára jellemző fjordparton, erdőben épült, viszonylag nagy területen fekszik, mivel a centrum kivételével kertváros. A norvégok nem szeretik a tízemeletes lakóházakat, ezért kevés is van belőlük, azok is a város peremén. Sétálgattunk az oslói dóm környékén, a hí-

res virágpiacra, no meg az autómotens utcákra. Végigjártuk a Vigeland-parkot, s ott gyönyörködtünk Norvégia legnagyobb szobrászának a szobáiban elhelyezett rengeteg alkotásában.

A Bygdøy-félszigeten megtekintettük Heyerdahl „Kontiki” tutaját és Amundsen sarkvidéki expedíciójának híres hajóját a „Fram”-ot. Több órára hajókirándulást tettünk az oslói fjordra.

Kétnapos kirándulásra autóbusszal mentünk Közép-Norvégián keresztül a norvég postás szakszervezet magashegyi üdülőjébe, Hugiába. Másnap a híres téli üdülőhelyen, Lillehammeron keresztül, a Mjösö-tó mellett utaztunk vissza az üdülőbe.

A több napos programokon kívül néhány teljes napot az üdülőben töltöttünk, főleg pihenéssel, napozással, a bátrabbak fürdésével és csónakázással.

Külön élménynek számított az üdülés időpontja, amely egybeesett a „fehér éjszakákkal”, amikor még éjfélkor sincs teljes sötétség. Szent Iván éjjelén, 23-án pedig végig a tengerparton nagy táborozók mellett ünnepelek, szórakoznak, táncolnak, mókáznak. Ebben a jó hangulatban nekünk is részünk volt.

Szakszervezeti és szakmai ismereteink szintén gyarapodtak. Náluk külön szakszervezetük van a tisztviselőknek és a kezelőknek, de szövetségben működnek, ezzel biztosítják az együttműködést. A két szakszervezet vezetői többször találkoztak a csoporttal, hasznos tájékoztatót tartottak munkájukról, céljaikról.

Több mint fél napot tartózkodtunk az oslói postakombinátban (Postterminal). Egy külön cikk is kevés volna arra, mi mindent láttunk. Még a nem forgalmi dolgozók érdeklődését is felkeltette, izeltől: igazi kombinát, amelyben valóban minden gépesítve van, az anyagmozgatástól a feldolgozásig. Viszonylag kis helyre koncentráldik minden. Az igazgatóhelyettes szerint elérték, amit akartak, az épület és a berendezések jól működnek. Erdemes megjegyezni, hogy az egész hatodik szint „jóléti emelet”. Tehát itt is vannak szociális létesítmények, még-hozzá nem is akármilyenek.

Norvégiáról egy keveset: Sajátos keskeny, hosszú ország, amelynek értékes lakatlan területei vannak. Kevesen tudják, ha Norvégiát Oslo körül a térképen dél felé elforgatnák, északi csücske Rómáig érne. A mezőgazdaságnak nincs jelentős szerepe, a vetés gyakorlatilag nem érik be. Ipara viszont fejlett. Szerencsénk a tenger és a tengeri olaj, mely az ország fizetési mérlegét egyensúlyban tartja. Az infrastruktúra szintén fejlett. Még a kisebb helységekből is gondoskodnak a jó közlekedésről és szolgáltatásokról. Egy kisebb községben például egy személy látja el a postaszolgálatot, kezeli a benzinkutát és árusít gyógyszert.

Két éve nem volt áremelés, igaz, béremelés sem. Ennek ellenére a mi foglalkozásunk szerint fantasztikus árak vannak.

A norvég emberekről csak jót tudunk mondani: közvetlenek, rendezek, segítőkészek. A hivatalos használatban is — minden alá-fölé rendeltségre utaló toldalék nélkül — a vezetékneveket szölik egy-egy mást, s csak a tegeződést ismerik. Csak ha közvetlenebb kapcsolatban állnak, használják egymás keresztnévét.

Üdülésünk alatt az idő első fele meleg, napsütéses volt, második fele már esős, változékony. A csoport jól érezte magát, sok szép élménnyel tértünk haza 29-én.

Bízunk abban, hogy a két ország postás szakszervezete továbbra is úgy működik együtt, hogy a kapcsolatok minden téren tovább erősödnek, s az első üdülőcsoportot még sok újabb követi.

Kovács József

Az eredményes gazdálkodás feltétele a munkaidőalap jó kihasználása

(Folytatás az 1. oldalról.)

re utalnak az alábbi arányok is, amelyek szerint a túlmunka 12—13 százaléka a nagyhiva-

taloknál, 10—11 százaléka a kishivataloknál, 23—24 százaléka a hálózatépítés, szerelés, hálózat- és berendezés-fenntartás területén merül fel.

Hogyan használjuk ki?

Miután megismerkedtünk a munkaidőalappal, a ledolgozható részének alakulását befolyásolható tényezőkkel, önkéntelenül felmerül az a gondolat, vajon milyen lehetőségek állnak rendelkezésünkre, hogy a munkaidőalapot a lehető legjobban kihasználjuk. Csak néhány gondolatot szeretnénk felvetni, amelyek ehhez hozzásegítenek.

A Magyar Posta szolgáltatásaival szemben támasztott igények évről évre nagyobbak, mind a klasszikus postaszolgáltatásban, mind az egyéb területeken. Ugyanakkor a létszámfejlesztés lehetőségei az igények alatt maradnak. Ez késztet bennünket arra, hogy e kérdésekkel behatóan foglalkozzunk.

A munkaidőalap ésszerű és a lehetőségek adta határok közötti kihasználását elősegíti, illetve az igényt csökkenti: a gépesítés, a szakképzettség növelése, a munkahelyi közérzet javítása, a munkakészség fokozása, a munkakörülmények javítása, az adminisztráció csökkentése, a szabályzati előírások egyszerűsítése, az anyagi ösztönzés, a munkaszervezés, az újítómozgálat, a szocialista munkaversenyben rejlő erők kihasználása, a rejtett tartalékok feltárása, a munkafegyelmegszilárdítása, a létszámnormák korszerűsítése, módosítása.

A Magyar Postánál ma már több munkaterületen (forgalmi szolgálat, hálózat-, berendezés-, gépkocsifenntartás stb.) tudományosan megalapozott létszámnormák állnak rendelkezésre. Ezen felül a hálózatépítés és szerelés területén a szükséges munkaidőalap megállapításához alapul szolgál a számlázási egységábrában szereplő munkaidő-szükséglet.

E cikk keretében részletebben az utóbbival és a forgalmi létszámnorma hatásával szeretnénk foglalkozni.

A forgalmi létszámnorma megállapításának alapjául a forgalmi teljesítmények mennyiségének alakulása szolgál, de figyelembe kell venni a hivatal nyitvatartási idejét, meghatározásánál pedig a kézbesítési járatjelzőit is. Az ezekből az adatokból kiszámított percérték képezi a létszámszükséglet alapját.

Befolyásolják a munkakörülmények

Számottevően befolyásolják a munkaidőalap-igény alakulását a munkakörülmények. E kategóriába sorolható a nyitvatartási idő és a dolgozók szakképzettsége is.

A nyitvatartási idő célszerű meghatározása alapvető köve-

Az igazgatóság területén 1976-ban a szükséges és tényleges létszám azonossága mellett a termelékenység alatta maradt a 100 százaléknak, mert az egyedül kezelő hivatalok zöménél és valamennyi fiókpostánál a teljesített percérték jelentősen elmaradt a normától, viszont a napi kötelező nyitvatartási idő legalább egy főt igényel. 1978-ban a termelékenység létszámbelián következében emelkedett.

További termelékenységszükséglet tényező, hogy egyes IV. osztályú postahivataloknál a távbeszélőközpont befogadóképességének növekedése miatt — az igénytől függetlenül — be kellett vezetni a folytonos távbeszélő-szolgálatot. Figyelembe véve e területen a heti 42 órához kötelező munkaidőt, a délelőtti megerősített beültetéssel is számolva, a létszámszükséglet 5,2 fő, 11 ilyen postahivatalnál összesen 10 főnyi többletlétszámot kellett biztosítani. Szabályzatmódosítás ma már igazgatósági hatáskörbe utalja annak elbírálását, hogy a távbeszélőközpont befogadóképességének növelése indokolja-e a folytonos távbeszélő-szolgálatot.

Még ennél is jelentősebb a távbeszélő-szolgálatban a kezelői, illetve előfizetői távhi-vas bevezetésének elvileg viszonylagos létszám-megtakarítást eredményező bevezetése, illetve fokozatos kiterjesztése. Hogy miért viszonylagos ez a létszám-megtakarítás? Mert a forgalom olyan arányú növekedését, mint amilyen a távhívás bevezetése eredményez, csak jelentős létszámtöbblettel lehetne bevezetni. Így pedig — úgyiszlán a régi létszámmal — megnő a bevétel és az azal összefüggésben a termelékenység.

A Szegedi Postaigazgatóságnál — a települési viszonyok miatt — jelentős munkaidő-alapot igényelt a külterületi kézbesítősolgálat. 1971-ben kezdetét vette a pontrendszű kézbesítősolgálat kiki-sérletezése, melynek hasznos tapasztalatai alapján ma már tartalék nélküli 318 helyett — korszerűbb körülmények között — 133 fő látja el ezt a feladatot. Ez — tartalékkal számolva — 210 főnek megfelelő munkaidőalap-csökkenést jelent.

E téren jelentős előrelépések tekintjük annak a következetes munkának az eredményét, melynek hatására 1979. április 1-től megváltozott a járási székhelyeken és városokban működő postahivatalok nyitvatartási rendje.

Ez azért is jelentős, mert számos hivatalnál hatására lehetőség nyílt az osztott szolgálat felszámolására, összhangban az 1976—1980. évekre szóló kollektív szerződésben meghatározott előírással. Ez intézkedés hatására a felvételi, kiosztói, leszámloló és főpénztári szolgálatban az osztott szolgálatban foglalkoztatott dolgozók száma az 1976. évi 270, az 1977. évi 235 és az 1978. évi 201-ről 89-re csökkent.

A hatékonyság növelésének, a munkaidőalap jobb kihasználásának előfeltétele a dolgozók megfelelő szintű képzettsége is. Döntő fontosságúnak látszik, hogy egy-egy hivatal minél több olyan dolgozóval rendelkezzen, aki több munkakör ellátására is képes. Ennek főleg az I—IV. osztályú hivataloknál van nagy jelentősége, mert náluk kevésbé szakosodnak a feladatok.

A végzett felmérések szerint a dolgozók mintegy 25 százaléka nem rendelkezik a szükséges szakképzettséggel. Ennek felszámolását nagymértékben elősegíti a szakközépiskolák (beleértve a műszakiakat is) szervezése. Előnyük, hogy a hallgatók — megismerve a posta munkáját — itt is helyezkednek el és már a munkába lépéskor szakképítéssel rendelkeznek. A gyakorlati tudnivalók elsajátításában hathatós segítséget tudnak nyújtani a már dolgozó jó szakemberek. Jelentős e területen az is, hogy a szakkö-

zépiskolai hallgatókkal kötött tanulmányi szerződés alapján lehetőség van a rendszeres helyettesi létszám feltöltésére is.

A hálózatépítés és szerelés ösztönző rendszere a számlázási egységábrában szereplő normaórához viszonyított munkaidő-megtakarításra alapul. Az ösztönző rendszert országosan 1978-ban egységesítették. Az eddig szerzett gyakorlati tapasztalatok alapján az előírásokat felül kellene vizsgálni és szükség szerint módosítani. Ugyanez vonatkozik a hálózat- fenntartás terén a munkaidő-alap jobb kihasználására bevezetett ösztönző rendszerre is.

Munkaidőalapot pótló intézkedés a hálózatépítés és szerelés terén a szabad idő terhére végzett munka díjazására bevezetett rendszer is. A hasznossága mellett azt is meg kellene vizsgálni, vajon minden munkakörben — területen — egyaránt megfelelően ösztönöz-e a szabad idő felajánlására.

A leírtakat gondolatébresztőként arra szántam, hogy a területünkön szerzett tapasztalatokkal hozzájáruljak szakszervezetünknek a posta munkáját segítő tevékenységéhez, annak erősítéséhez, a határozottabb érdekvédelem kibontakozásához és a Magyar Posta előtt álló feladatok ellátásához szükséges előfeltételek megteremtéséhez a szolgáltatások minőségének javításához.

Bálint Antal

...

A Szegedi Postaigazgatóságnak a munkaidőalap kihasználásáról készített beszámolóját, valamint az iszt-nek ehhez kapcsolódó kiegészítőjét — munkaterületének megfelelően — szakszervezetünk titkársága megtárgyalta.

A titkárság a beszámolót jónak tartotta, figyelembe véve azt is, hogy úttörő munkáról volt szó. Nagyra értékelte tényfeltárási jellegét, önkritikus hangvételét. Megállapítása szerint növelte a beszámoló értékét, hogy a munkaidőalap kihasználását nem elvonatkoztatva, hanem a gazdasági összefüggések és a postai sajátosságok szemszögéből elemezte. Az anyagot emellett jól felépített szerkezet és szakszerű gondolatmenet jellemezte.

A beszámolót jól egészítette ki az iszt-nek a hozzá kapcsolódó határozata. A tanács megerősítette a beszámolóban foglaltakat, és rámutatott a munkaidőalap növeléséhez, illetve célszerű felhasználásához szükséges főbb tennivalókra. Ezek között az üzem- és munkaszervezés szélesebb körű és következetesebb alkalmazására, az ésszerű és a valóságban is a káderutánpótlást segítő beiskolázási tervek készítésének szükségességére, a

nyugdíjkorhatárhoz közeledő dolgozókkal az eddiginél fokozottabb és körültekintőbb, a továbbdolgozásukra vonatkozó döntéseiket kedvezően befolyásoló foglalkozásra, s általában a postához való kötődést elősegítő intézkedések szükségességére hívta fel a figyelmet.

A titkárság elismerését és köszönetét fejezte ki a beszámoló, illetve az ahhoz kapcsolódó kiegészítő összeállításának, és meghatározta a további feladatokat.

A testület véleménye szerint a beszámolóban számos olyan megállapítás, előre mutató és követendő javaslata van, amelyeknek nagyobb nyilvánosságot kell adni. A javaslatok egy része általánosan hasznosítható. Ezért a titkárság úgy foglalt állást, hogy ezek megvalósításának szorgalmazását az igazgatósági szakszervezeti tanácsok feladatává kell tenni. Egyben felkérte a Postavezérigazgatóságot, hogy a szegedi beszámoló általános érvényű tapasztalatait és javaslatait a többi érdekelt postaszerv munkaidő-gazdálkodásában juttassa érvényre. Ennek alapján a szükséges intézkedések a közeljövőben várhatók.

Dr. Szabó Árpád

Jól érezték magukat olasz vendégeink

A saját szervezésű külföldi csereüdülések keretében július 3. és 17. között hazánkban tartózkodott az olasz postások 38 fős csoportja. Felvételünk egy gulyáspartin készült

Tanuljunk a balesetekből!

Szabálytalan gépkezelés — elmulasztott ellenőrzés

A Posta Központi Magasépítési Üzem tmk-lakatos, Blatniczki László, 1979. május 4-én reggel azt a feladatot kapta Mucska János részlegvezetőtől, hogy az egyik betonvasvágó gép csorba késett cserélje ki. Blatniczki László a késcserét elvégezte, majd próbajáratásra bekapcsolta a gépet. A gép kikapcsolása után megkérte annak kezelőjét, Ináncsi Lászlót a rögzítő csavarok meghúzására. Munka közben a gép kezelője bal kezével megfogta az álló pófán levő kést. A kikapcsolt gép ismételt, és levágta gyűrűs és középső ujjának első percét, valamint mutató ujjának felső percét bevágta. A gép ismétlése azért volt lehetséges, mert a működésében szerepet játszó lendkerék még mozgásban volt, a mechanikus tengelykapcsolót pedig, amely a ráismétlést megakadályozhatta volna, elfelejtették kikapcsolni.

A baleset oka: a technológiai folyamat szabályainak megsértése, a gép szakszerű kezelésében történt mulasztás. Tekintettel arra, hogy az ABEÓ szerinti műszaki baleset-megelőzési intézkedésekben a jelen géprendszer a harmadik fokozatba tartozik (a védelem a dolgozó akaratától és magatartásától függ), a géppel kapcsolatos minden műveletet mind működés közben, mind a karbantartás során különös gondot kell fordítani.

A gép kezelője ezt a munkát 5 éve végzi, minden késcserénél segédkezett. Azt ugyan utólag nem lehet megállapítani, hogy minden esetben a bal kezét használta-e kitámasztásra, vagy a tengelykapcsolót kikapcsolták-e. A kórházban véralkohol-vizsgálatot végeztek, és megállapították, hogy Ináncsi László gépkezelő vérében 1,01 ezrelék alkoholt volt. Véleményünk szerint az alkoholos befolyás is közrejátszott a baleset bekövetkezésében.

Pár nappal később, május 11-én, az üzem lakatosműhelyében Pálkás István lakatos súlyos ütemi balesetet szenvedett. A balesetet egy kézi légköszörűgép gránitfelületének szétrobbanása okozta. A tárcsa egyik darabja a sérült hasfalához vágódott, ennek következtében azon kb. 8 cm hosszú repedés keletkezett. Kiseb zúzódást szenvedett a helyiségben tartózkodó Mikulina

Gyula lakatos is. Szerencsére a műhelyben többen nem tartózkodtak, ennek köszönhető, hogy csak ketten sérültek meg, ugyanis a szétrobbanó kő darabjai a műhelyben a padlószinttől három méter magasságig mindent (vizesszűrőt, levegőfalat stb.) átlukasztottak.

A robbanás okát jelenleg még nem tudjuk megállapítani, igazságügyi műszaki szakértő bevonásával a vizsgálat még tart. A balesetet vizsgáló bizottság azonban több szabálytalanságot állapított meg.

A berendezés az előző napokban javítás végett a tmk-műhelyben volt, ahol csapagy- és tengelycserét hajtottak végre. A gépet csak beindítással próbálták ki, műszeresen nem vizsgálták meg. Szabálytalan volt a köszörűgépben a védőburkolat is. Nem rendszeres a tmk-felülvizsgálat sem, a gépek csak akkor kerülnek a tmk-műhelybe, illetve a karbantartóhoz, amikor meghibásodnak. Rendszeresen munkakezdés előtt nem mérnek a korongon fordulatszámot, és arról nem tartanak nyilvántartást. A javítás sem minden esetben a raktár közbejöttével történik meg, így előfordulhat, hogy a megjavított gép, berendezés nem megy keresztül a javítás utáni előírt vizsgálatokon.

Mind a két balesetnél megállapítható, hogy mind tárgyi, mind személyi tényezők közrejátszottak a bekövetkezésükben. Az is megállapítható, hogy a vezetőik részéről is elmaradtak az ellenőrzések, amelyek felfedhetnék volna a szabálytalanságokat és megakadályozták volna az előírásoknak meg nem felelő berendezések használatát.

Kiss László

Névsor, irányítási füzet, LB-központ, felfűzős áramkör

Beszélgetés a telefonforgalmat nehezítő körülményekről

Néhány időszaki kérdéssel kerestük fel a vezérigazgatóság távközlési forgalmi ügyosztályát, dr. Gyürke József csoportvezetőt és Bognár Pálné főelőadót.

— Többen érdeklődtek szerkesztőségünkben, hogy hol tart a vidéki telefonkönyvek kiadása.

— Vezérigazgatói utasítás szabályozza a telefonkönyvek kiadási rendjét. Az új mikrofilmes technikával előállított budapesti telefonkönyvek megjelenésével párhuzamosan elkezdődött a vidéki adatok feldolgozása. Ez sokkal munkaigényesebb, mint Budapesten, ugyanis egy-egy igazgatósághoz több száz postahivatal tartozik. Az 1972–73-as kiadáshoz hasonlóan 1979-ben és 1980-ban a posta igazgatóságoként megjelenteti a köteteket. A sorrendet a kiadásnál egy-egy nagyobb központ üzembe helyezésének időpontja határozza meg. Ennek figyelembevételével alakult ki így a kiadási rend: Szeged, BUVIG, Debrecen, Pécs, Miskolc, végül Sopron.

A könyvek borítólapja különböző színű lesz (mint eddig is), rajta feltüntetve — térképszerűen — az érintett megyék területét. Az egyes megyékben belül elkülönítve szerepelnek a távhívásban már részt vevő és a csak kézi kapcsolással elérhető helységekre előfizetőinek adatai. Az eddigiekkel eltérően a legkisebb központokba kapcsolt előfizetők neve mellett is szerepel az utca, a házszám. Azoknál a városoknál, amelyekben az előfizetők száma a kétezret meghaladja — a jól bevált budapesti rendszerhez hasonlóan — elkülönítik a közületek és a magánelőfizetők adatait. Szakítottunk azzal a korábbi rendszerrel, hogy az egyes központok szolgálati jellegét a nemzetközi postai gyakorlatban használt betűvel jelöljük; a közönség által is érthető módon mindenütt a "központ" szolgálati idejét tüntetjük fel. Mind a hat kötetben megjelenik az országos irányítószámjegyzék is. A távhívás egyre szélesebb körű elterjedése miatt a telefonkönyvek elején részletes ismertetés lesz a tudnivalókról.

— Az igazgatóságok a két telefonkönyv megjelenése közötti időszakban egyes városok részére külön könyvet is kiadhatnak, ha az előfizetők adataiban 25 százaléknál több változás következett be. Könyvek jelentek már meg Miskolcon, Egerben, Kazincbarcán, Sopronban, Székesfehérváron, Debrecenben, ahol jelentős bővítés történt, illetve új központot helyeztek üzembe.

— Nagyon sok LB-központ üzemel még a falvakban. Van-e tervek ezek felszámolására?

— Jelenleg 2300 LB-központunk van. Egyértelmű, hogy ez a posta és a közönség számára nem kívánatos. Az a törekvésünk, hogy több közszolgálat álló egységes hálózatokat hozunk létre. Szakítani kell eddigi tarifapolitikánkkal, melynek lényege a közigazgatási határokhoz való merev ragaszkodás. A megoldás többféle lehet: nagyobb kapacitású CB-központok, de különösen ARK automata központok telepítése és összevont hálózatok kiépítése, éjjel-nappali szolgálattal. Így kívánjuk a jelenlegi kétszempontú hátrányos helyzetet felszámolni.

— Mit tervez a posta a felfűzős áramkörök megszüntetésére?

— Tíz évvel ezelőtt 1400 volt, jelenleg mintegy 1000 felfűzős áramkör van az országban. Kishivatalokban üzemelnek, ahova csak néhány távhívzó-előfizető van bekapcsolva. Megszüntetni elsősorban ott igyekeznénk ezeket, ahol a forgalomnövekedés indokolja a közvetlen összeköttetések üzembe helyezését. Ez a program szorosan összefügg az úgynevezett előgócok kialakításával. A főváros és a megyeszékhelyek nagy központjainak tehermentesítésére nagyobb, folyamatos szolgálatú központok előgócokká alakítunk ki, s ide kapcsoltunk be néhány kis központot. Ennek előrehaladását a posta anyagi helyzete, továbbá gazdaságossági szempontok határozzák meg.

— Mikorra várható a felfűzős-központok kicserélése?

— A jelenleg használatban lévő szénmikrofonos készülékek elavultak, az érthetőség

nem megfelelő. Helyettük a korszerű, erősítő rendszerű, Ericsson licenc alapján gyártott ARF 170 típusú felfűzős távközlési rendszereket. A debreceni új központot már elláttuk ezekkel. A kézi kezelő kapcsoló munkahelyeken az új készüléket műszakilag illeszteni kell a központokhoz. Az ehhez szükséges adapteren most dolgozik a Posta Központi Javító Üzem fejlesztési csoportja. Az adapterek felszerelése egyszerű munka lesz. Az újonnan telepített központoknál az illesztést elvégzi a BHG. Az új felfűzős jobb átviteli technikai jellemzőkkel rendelkezik, sokkal kényelmesebb, mint a régi, működése megbízhatóbb és élettartama nagyobb. Várhatóan a jövő év elején nyílik lehetőség rendszerezésére.

— A postaszervek — szakszervezetünk is — kiemelten foglalkoznak a posta és a közönség kapcsolatának javításával. Milyen eredmények vannak?

— Mindenképpen javulás tapasztalható. Ennek tárgyi feltételei is egyre inkább megteremtődnek a technikai fejlődéssel, az új központok üzembe helyezésével. Ami nagyon fontos, javultak a minőségi mutatók. A kezelők a hívások 80 százalékánál 30 másodpercen belül jelentkeznek. Vagy például érdemes megemlíteni, hogy 200 betárcsázó berendezéssel rendelkezik 100 olyan hivatalunk, amelyiknél nincs távhívás. Jelentős fejlődés van az előzetes, írásbeli tájékoztatásban. A hivatalokban a feliratos eligazítást lehetne javítani. Előtérbe kellene helyezni a piktogramok alkalmazását (mint például a pirossal áthúzott pipa), ezek egyértelműen tájékoztatnak mindenkit, még a külföldieket is. Javult a helyzet az udvarias hangvétel terén. A kezelők bejelentkezéskor köszönnek, — jó ennek a visszhangja. Persze, ez még nem vált általánossá, további feladatok vannak. Mivel ezt írásos utasítással megoldani nem lehet, javulás inkább a neveléstől várható. Ennek hatásos eszköze egyrészt a példamutatás, másrészt a helyes, segítőkész magatartás elismérése. A dolgozók hálása, ha vezetőjük észreveszi, hogy ilyesminek jól élték meg a nehéz munkájukat. Persze, az anyagi elismerés se mellékes; lényegesen emelkedett is a kezelők átlagkeresete.

— Ezt az alkalmat ragadnánk meg, hogy elmondhassuk, hogy amíg a Helyközi Távhívzó Igazgatóság belföldi központjának rekonstrukciója tart, több megértést és türelmet várunk a vidéki központok dolgozóitól, mert kevesebb munkahely és áramkör áll a HTI rendelkezésére. Idegeskedéssel, megjegyzésekkel ne nehezítsék a most amúgy is nehezebb körülmények között dolgozók munkáját!

— A technikai változások nem tették szükségessé új irányítási füzet kiadását?

— De igen, már el is készült, a napokban megjelenik. A füzet tartalmazza mind a távhívás, mind a kézi kezelési kapcsolószolgálat rendjét.

— 1978 januárjában vezették be a távhívzó állomások létesítéséért fizetendő lakossági belépési díjat. A rendelkezésről megfelelő tájékoztatást kap-e a lakosság?

— Ez a rendelkezés számunkra sok gondot okozott, mert egy olyan újfajta díjat kellett bevezetni és méltányosan szabályozni, amely korábban nem volt. A Postaügyi Értesítő teljes egészében közölte a rendelkezést, a Posta szaklap és a Postás Dolgozó is foglalkozott vele. Ennek ellenére vannak olyan tapasztalatok, hogy egyes postaszervek bizonytalan, vagy helytelen felvilágosítást adnak a hozzájuk forduló érdeklődőknek. Elvárjuk a posta dolgozóitól, hogy csak akkor adjanak felvilágosítást, ha a rendelkezést tökéletesen ismerik, ha nem, akkor küldjék az érdeklődőt ahhoz a postaszervhez, amelyik hivatalból foglalkozik ezzel a témával. (A rendelkezések értelmezésében tapasztalt bizonytalanság miatt, beleértve a postás dolgozók telefonkérelmének elbírálását is, e kérdéssel lapunkban részletesen kívánunk foglalkozni. Szerk.)

Vannak-e gondok a kezelési normák megállapításánál?

— Nincsenek, mert — a vezérigazgatóság megbízásából — a PSZSZI a normákat rendszeresen karbantartja az új központtípusok belépésekor ajánlott tesz az esetleges módosításra. Nem a normákkal van baj, hanem a kezelőszemélyzet létszámnehézségeivel. Sok helyen nem kapnak munkaórát, holott a felvételre a lehetőségük megvan.

Bánhidai Éva

Hol tart a szolgálati egyenruha korszerűsítése?

A postás dolgozók szolgálati egyenruhájának jelentős bővítését, ezért színvonalát szükség szerűen időnként felül kell vizsgálni.

A mintegy 10 éve rendszeresített egyenruha minőségével, méretével és szabásával, formájával kapcsolatban egyre több jogos észrevétel érkezett a postás dolgozók részéről. A beérkezett írásos vélemények, valamint saját tapasztalataink alapján elmondhatjuk, hogy a jelenlegi viseleti arány — egyes vidéki igazgatóságok kivételével — országosan alacsony, különösen a fiatal dolgozók körében. Az érvényben levő Posta Egyenruha Szabályzat a meghatározott munkakörökre kötelező viseletét ír elő, ennek ellenére az érintett dolgozók nem szívesen, illetve egyáltalán nem hordják a szolgálati egyenruhát, s ezt vezetőik sem követelik meg.

A hiba okát szakszervezetünk abban is látja, hogy a jelenleg rendszeresített szolgálati egyenruha a kor követelményeit nem elégíti ki, nehezteli a munkát, nem alkalmas a megfelelően a dolgozók fizetéséhez. Gyakori hiba, s ezt a postától független körülmények is előidézhetik, hogy a dolgozók nem kapják meg idejében a szükséges ruhadarabokat.

A szolgálati ruha rendeltetése és jellege az évek folyamán változatosan ment keresztül, a Magyar Postát szimbolizáló jellege fokozatosan csökkent. Ma már a dolgozók egymáshoz való viszonyát nem a rangjelzés, nem is a szolgálatban eltöltött évek száma határozza meg, hanem a szaktudás, a jól végzett munka. Ez adja a rangot, a tekintélyt.

Az egyenruha-juttatást korábban a Magyar Posta 1968-ban rendezte. Az Egyenruha Szabályzat egyes rendelkezései — az időközben bekövetkezett változások miatt — módosításra, kiegészítésre szorultak, ezért szakszervezetünk egyetértésével új, a jelenlegi követelményeknek megfelelő szabályzat készült 1977-ben. A juttatási feltételek, valamint a jogosultság tételes szabályozása mellett egyre sürgetőbbé vált a szolgálati egyenruha formájának, minőségének felülvizsgálata, a korszerűsítés.

A korszerűsítés folyamata széles körű felméréssel indult. Ebben a munkában a gazdasági vezetők és a társadalmi szervek — a postás dolgozók véleményét alapul véve — összegezték a szolgálati egyenruhával kapcsolatos tapasztalatokat, sőt javaslatokat tettek az új egyenruha kialakítására.

A szolgálati egyenruha korszerűsítése kettős feladat elé állított a posta gazdasági és társadalmi vezetőit. Egyrészt olyan egyenruhát kell kialakítani, amely a dolgozók széles rétegét formájában és minőségében hosszabb időre kielégíti, másrészt a megváltozott körülményeknek megfelelően a jogosultsági kört kell szűkíteni. Ez utóbbi nem vonatkozhat az olyan munkakörökre, amelyekben a dolgozók a felelős rendszeres, állandó kapcsolatban vannak és a szolgálat érdeke, biztonsága az egyenruha viselését szükséges teszi. Azokban a munkakörökben azonban, amelyekben

a szolgálati egyenruha megszüntetése a célszerű, természetesen felvetődik a kompenzáció.

A Posta-vezérigazgatóság a szolgálati egyenruha korszerűsítésével kapcsolatban széles körben kikérte a dolgozók véleményét. Három postaigazgatóságnál teljes körű, több mint 5000 főt érintő közvéleménykutatást tartott. A felmérés valamennyi rendszeresített ruhadarabra kiterjedt, és a vélemények nemek és életkorok szerinti megoszlására irányult. Itt jegyezzük meg, hogy az érdeklődő dolgozók véleménye nagymértékben eltérő volt.

Szakszervezetünk titkársága az érdektelt tanácsoktól beérkező vélemények alapján megtárgyalta és határozatban rögzítette az új egyenruha kialakításával kapcsolatos legszükségesebb teendőket, majd május 31-én a Posta-vezérigazgatóság szociálpolitikai ügyosztályának, valamint szakszervezetünk közös előterjesztése alapján az elnökség is megtárgyalta a szolgálati egyenruha korszerűsítésével kapcsolatos feladatokat.

Az elnökség kritikusan szemlélte az elemzést a jelenlegi ellátást, s rámutatott arra, hogy a jelen időszak legsürgősebb feladata az igények és lehetőségek ésszerű összehangjának megteremtése. Szorgalmazta és segítette, hogy az érdeklődő postaszervek képviselőiből bizottság alakuljon, s ez tegye meg a szükséges intézkedéseket az új egyenruha legkésőbb 1981. évi bevezetésére. Javaslatot tett arra, hogy más, postán kívüli szerveknél, valamint néhány

baráti szocialista ország postájánál is vizsgálják meg az egyenruha-juttatás módjait.

A postás dolgozók szolgálati egyenruhájának korszerűsítésére alakult bizottság az érdemi munkát megkezdte. Meghatározott munkaterv alapján dolgozik, s ennek eredményeként a formatervezett mintadarabok is elkészültek. A szakemberek véleménye az, hogy az új egyenruha tetszetősebb, jobban közzel a polgári ruhához, ugyanakkor a Magyar Postát is megfelelően szimbolizálja. A bizottság javasolta a ruha színének a megváltoztatását is. A komor szürkét felválthatja egy kékes árnyalat, amit már több éve emlegetnek a dolgozók.

Az új egyenruhák gyártásánál bevezetjük a kereskedelembe használt konfekcióméreteket, ezzel remélhetőleg megszűnnek a korábbi méretpanaszok.

A korszerű, új egyenruha kialakításával párhuzamosan a szabályzat is módosul; egyértelműbben meghatározza az ellátás rendszerét. Bevezetését próbaviselés fogja megelőzni. A tapasztalatok összegezése után a posta gazdasági és társadalmi vezetői hagyják jóvá az áttérést.

Munkavédelmi plakát pályázat

A Postavezérigazgatóság pályázatot hirdet a postai anyagmozgatás és szállítás, a kerékpáros és motorkerékpáros közlekedés, a légvédelem és kábelépítés, valamint szerelés, továbbá a különböző műhelymunkák közben, illetve a távhívzó-központok, erősítő üzemek, rádió- és televízióadók üzemfenntartási munkái során adódó baleseti veszélyekre figyelemztető, a biztonságos munka előírásaira emlékeztető plakátok tervezésére.

Pályázni 30x40 cm nagyságban elkészített, nyomdai sokszorosításra alkalmas módon kivitelezett, postai sajátosságokat tükröző rajzokkal lehet. A pályamunka alkalmas legyen arra, hogy a dolgozók első látásra, hosszabb szöveg elolvasása nélkül felismerhessék az őket fenyegető baleseti veszélyeket, illetve felidézze bennük munkájuk biztonsági előírásait.

A pályamunkákat bizottság bírálja el.

A pályadíjak a következők:
I. díj 2000
II. díj 1500
III. díj 1200
IV. díj 800
V. díj 600
VI. díj 500 forint.
A Postavezérigazgatóság fenntartja a jogot, hogy a kö-

vetelményeknek meg nem felelő pályamunkák esetén a díjakat ne vagy csak csökkentett összegben adja ki, továbbá arra, hogy — a szokásos szerzői díj kifizetése mellett — nem díjazott pályamunkákat is kivételtesen.

A pályázaton csak postás dolgozók vehetnek részt, de egy dolgozó több pályamunkát is beküldhet.

A pályamunkákat jellegével ellátva, egy példányban a Postavezérigazgatóság szociálpolitikai ügyosztályának (Budapest, 1540) kell beküldeni.

A pályázatban mellékelni kell a jellegű borítékot is, amely tartalmazza a pályázó nevét, beosztását és szolgálati helyét. A borítékot a bíráló bizottság a díjak odaítélése után bontja fel, érintetlenül hagyva a nem díjazott és fel nem használt pályázatokhoz tartozó borítékokat.

A pályázat benyújtási határideje: 1979. október hó 1. eredményhirdetés 1979 november hó.

A határidő után beérkezett pályamunkákat a bíráló bizottság nem veszi figyelembe.

Postavezérigazgatóság
Munkaügyi és szociálpolitikai
szakosztálya

Vidéki hálózatépítők Budapesten

Nagy feladat vár a postára az V. ötéves terv második felében. A múlt évben bevezetett belépési díjakkal mód nyílt arra, hogy a fejlesztési tervben meghatározott munkák felül 45 ezer telefonálomást létesítsen. Am a lehetőség, az anyagi támogatás önmagában kevés. Sok-sok munkára, emberre van szükség ahhoz, hogy az elképzelések valóra váljanak.

A 45 ezer telefonállomásból 35 ezer bővíti majd Budapest távbeszélő-hálózatát — magyarázza Csizsér Balázs, a TIG fejlesztési igazgatóhelyettese. — Az egész posta összehangolt munkájára van szükség ahhoz, hogy ezt meg tudjuk valósítani. Ki kell építeni a kábelhálózatot, be kell kapcsolni az előfizetői állomásokat... A hálózatot több mint 1 millió normaórának megfelelő munkával lehet elkészíteni.

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Hálózatépítő Üzemének évi kapacitása mindössze 330 ezer normaóra, a hálózatnak viszont jövőre el kell készülnie. Eppen ezért, a vezérigazgatóság a Posta Központi Kábelüzem mellett a vidéki igazgatóságokat is bevonja ebbe a munkába. A területi igazgatóságok 330 ezer normaóra teljesítését vállalták.

A hálózatos albizottság vezetője Berze Ferenc, ő felel azért, hogy a vidéki igazgatóságok dolgozói folyamatosan dolgozhassanak.

Budapest 40 különböző helyén kell kiépíteni a hálózatot — mondja —, a területi igazgatóságok 21 munkán dolgoznak. Ezeknek az előkészítése a mi feladatunk volt. A terveket, a bontásokat, raktározásokat, az anyagok megrendelését, az engedélyeket a TIG intézte.

Minden igazgatósággal külön beszéltek meg a feladatokat. Szívesen vállalkoztak, és lehetőségeik szerint részt vesznek a munkában. Március 19-én elsőként a BUVIG kezdett dolgozni, majd a Pécsi, a Soproni, a Debreceni és június 5-én a Miskolci Postaigazgatóság is csatlakozott. A Szegedi Postaigazgatóság csak jövőre kezdi a munkát a program szerint.

A legnagyobb gondot az anyagok jelentik, különösen a nagy egységű kábelek beszerzése nehéz. Ezeket részben a Kábelművektől, részben pedig importból vásároljuk.

A dolgozók elhelyezéséről a vezérigazgatóság gondoskodott — csatlakozik a beszélgetéshez dr. Szarka György, iszt-titkár. A központi munkásszálláson megfelelő pihe-

nést, szórakozást találnak a vidékiek.

A hálózatépítési munkában a területi igazgatóságok, mint alvállalkozók vesznek részt, így a dolgozókról ők is gondoskodnak elsősorban. Emellett természetesen a napi munkák során adódó gondokat a TIG-nek kell megoldania. Így például a balesetvédelmi oktatás is a mi feladatunk volt.

Hányan jöttek a területi igazgatóságoktól?

Általában minden igazgatóság 20—20 dolgozóját küldte el, aszerint, hogy milyen útemben kívánják elvégezni a rájuk bízott feladatokat.

Az úgynevezett 35 ezres program megvalósításához a Postavezérigazgatóság a Postások Szakszervezetének egyetértésével több millió forintot biztosított a többletfeladatok elvégzésére.

Elsőként a Miskolci Postaigazgatóság Hálózatépítő Üzemének dolgozóit látogatunk el, a Lakatos utcai lakótelepre.

Meddig dolgoznak itt?

Nem sokáig, mert februárban 60 éves leszek — üti el tréfásan a kérdést Ignác Géza építészvezető. A Miskolci Postaigazgatóság 86 ezer normaóra munkát vállalt, ebben az évben 26 ezer normaórát teljesítünk, hiszen az igazgatóság tervezett feladatait is el kell végeznünk. A határidőnk október 31, de szeretnénk előbb készen lenni, akkor előbb mehetünk haza.

Hányan jöttek el?

A gépkocsivezetőkkel együtt huszonegyen.

Érdemes volt vállalni ezt a munkát?

Az ország fővárosáról volt szó, mindannyian megértettük ezt. Senkinek sem volt ellenvétele, szívesen jöttek.

Milyen itt az ellátásuk?

Kényelmes helyünk van a központi munkásszálláson. Hétfőtől péntek délután 2 óráig dolgozunk, aztán utazunk haza. Mindnyájan Miskolc környékén lakunk. Naponta 12 órát dolgozunk, ez heti 2 óra többletmunkát jelent. Más csoport is jött volna ide, de a Gagarin brigádra esett a választás.

Kapnak valami ösztönzést, hogy vállalják a budapesti munkát?

Természetesen. A fővárosban végzett munkáért munkahelyi pótlékban részesülünk, ennek összege a szakképzettségtől függően 500 és 650 forint között változik. Ezenkívül, ha kifogástalanul dolgozunk, a keresetünkön felül annak még 25 százalékát kapjuk, amely a munkahelyi pótlékkal együtt

lényegesen növeli jövedelmünket.

Okoz nehézséget valami itteni életükben, munkájukban?

Nagyon sok segítséget kapunk a Kábelüzemtől és a Ferenc Távbeszélő Üzemtől, még irodát is ajánlottak fel nekünk. Az viszont jó lenne, ha mindig ott kapnánk telefont, ahol éppen dolgozunk. Nekem is naponta kell beszélnem Miskolccal...

Tudja mit, ha felépül a hálózat, az első telefont megkapják — szól közbe Berze Ferenc —, de egyelőre annyira túl vannak terhelve a vonalak, hogy erre nincs mód.

Csoport szakszervezeti bizalmi József.

Elégedett?

Valamennyire. A külön-élsre 800 forintot kapunk. Otthon úgy négy-nyég és fél-ezer forintot kerestem, itt hozzájön még a 25 százalék és a munkahelyi pótlék is.

En már öreg postás vagyok, két hónap van hátra a nyugdíjig — mondja András Pál —, de szívesen jöttem augusztusig. Ne arról beszéljünk, hogy milyenek a munkatársak, azok jók. Azért zsinatolok, mert rosszak a zsaluk, nem győzőm kopácsolni őket.

Csendesen esik az eső, senkit nem zavar, csak a tollam nem fog a papíron.

Fiatalok nincsenek a csoportban?

Dehogy nincsenek, öt fiatal jött velünk.

Két méter mély gödörben dolgozik az egyik fiatal, Kis Lajos.

Mi lesz ez?

Betonszekrény, kábelelosztó...

Mivel töltik az estéket?

Nézzük a tévét, néha kimegyünk a sörözőbe... Héthónapos a kislányom, sietek haza.

Csepelen a városközpontban a Kábelüzem brigádjai dolgoznak. Ők igazítanak utba, hol találjuk a BUVIG hálózatépítőit. A szolgáltató házak között egy kábeldob, egy munkagép mutatja az utat. Labancz Mihály, az egyik ház tövében szalonizál, a többiek a munkasothonban ebédelnek.

Miért nem ment velük?

Nem vettem ebédjegyet. Este főzök az állandó szálláson, Szigetszentmiklóson.

Különben Nagyivánon lakom, oda való az egész brigád.

Akkor nem sokat változott az életünk azzal, hogy itt dolgoznak?

Nem. Jó lenne ide költözni, hoznám a fiam is a postához — és már szedi is elő három fia, lánya és 4 unokája fényképét.

Valóban, nem sokat változott az életünk — mondja Németh István építészvezető. Tizenegyen dolgoznak itt. Ugyanúgy megmaradt a csákány, a lapát, mint régen. Hiába hoztuk magunkkal a munkagépeket, a fal tövében nem használhatjuk az árokásót. Kézi erővel kell végezni minden munkát.

Légkapalács zaja vegyül a Vár megszokott hangjai közé. A járda kőköcskái végig felszedve a Szalag utcában.

Ki tette ezt?

Sajnos, mi — válaszolja Martincsevi Ferenc, a pécsi brigád munkavezetője. Munkagépeket egyáltalán nem tudunk itt használni. Amikor húztuk a kábeleket, láttuk, hogy minden tele van gázzal. Olyan aknában nem is voltunk, ahol nem mértünk gázt. Ilyen nehéz, veszélyes helyen még nem dolgoztam. Nem is engedtek hozzáfogni, amíg nem mentünk munkavédelmi oktatásra. Nehéz megállni a kocsikkal is. Nézzel! Most is beállt egy, a törmelékét szállítja el, de már jön is egy másik kocsi, nem fér el tőle. Szerencsére postás autó, az megvárja, amíg készen leszünk.

Biztos, hogy meglesz a 25 százalék a jó munkáért?

Eddig két munkát végeztünk el, azt jónak minősítették. Itt is hamarabb készen leszünk, mint a pestiek gondolják.

Már helyezik is vissza a felszedett kőveket az úton. Kárpáti István, szakszervezeti bizalmi az utolsó simításokat végzi az egyik szakaszon.

Mi nem jó itt?

Az, hogy nem vagyunk otthon. A fiataloknak jó ez, néhányan még a hétvégén sem jöttek haza. Van olyan köztünk, aki először jár Pesten. En inkább otthon lennék. Itt, ha az ember megiszik egy pohár sört, még az is többre kerül. Ha készen leszünk, hazamegyünk... De azért elővünk ám jövőre is. Szirmai Mária

Nyugdíjasklub Szegeden

A Szegedi Postaigazgatóság gazdasági és társadalmi vezetői folyamatos és fontos feladatuknak tartják a nyugdíjas korú dolgozókkal való törődést. Ezért keresik a lehetőséget, annak, hogy e társadalmi réteg sajátos igényeit kielégítsék, megbecsültséget növeljék. A szegedi postai beruházás során lehetővé vált hogy a régi igazgatósági épületben nyugdíjasklubot alakítsanak ki.

A megnyitót óta a nyugdíjasok rendszeresen látogatják második otthonukat. Érdeklődés szerinti baráti körök jönnek össze, beszélgetnek, olvasnak, kártyáznak.

Jó érzékkel irányítja a klubot Kocsis Miklósné, elbeszélget az emberekkel, kifűrkészi kívánságait s szívügyének tekinti a jó hangulatot. Beszélgetésünk során elmondta a klub jövőjével kapcsolatos elképzeléseket. Rendszeres havi programot kíván nyújtani a látogatóknak. Ismeretterjesztő előadások, diafilmvetések, szórakoztató rendezvények, zenehallgatás, kisebb ünnepségek stb. szerepelnek a tervben. Természetesen ehhez továbbra is várja a nyugdíjasok öhajait, javaslatait, s a rendezvények lebonyolításához mind a nyugdíjas, mind a nem nyugdíjas postások társadalmi segítségét. A klub helyet ad az igazgatóság párt-, KISZ-szervezetének és a szakszervezetnek az önálló nyugdíjasrendezvények megtartásához is. A klubnak nem az a célja, hogy az alapszervezetek ez irányú tevékenységét átvállalja, hanem az, hogy munkájukat kiegészítse a nyugdíjasokra vonatkozó határozatok végrehajtásában. A kulturális program mellett támogat minden olyan postai megmozdulást is, amelynek célja a nyugdíjasok felkarolása.

A klub hétköznapiakon (szerda kivételével) 14-től 20 óráig van nyitva, s nemcsak a szegedi, hanem a Szegedre látogató postás nyugdíjasoknak is rendelkezésükre áll.

A klub működésének anyagi feltételeit az igazgatóság gazdasági és szakszervezeti vezetői biztosítják, és támogatják létrejövő társadalmi vezetőségét is munkájában.

Olasz Árpád

HÉVÍZ az év minden szakaszában, de különösen nyaranta, az ország egyik legközelibb üdülőhelye. A hírlappavilon vezetője, Illés József, a hírlapzáratok megérkezésével egyidőben kezdi meg a szolgálatát. Reggel hét óra körül megindul a vásárlók áradata, s a teljes üzem szinte megszakítás nélkül egész

nap tart. Havi forgalma 120 ezer forint. Egyetlen gondja: kicsi a hírlappavilon. A mintegy 160 belföldi és 80 felle külföldi lap korszerű, mutató elhelyezését egy nagyobb méretű hírlappavilon üzembe helyezése oldaná meg. Megérné.

P. M.

Nagy időkre emlékezünk

Megtorlás és bosszú

A Tanácsköztársaság megdöntése után elkövetkezett az ellenforradalom bosszúja. Nem véletlen, hogy a megtorlást elrendelő felső rendelkezések egész sora maradt ránk. Ezekből idézem a lényegét.

A Kereskedelmi Miniszter a Fridrich-kormány megalakítása után, másnap, 1919. augusztus 7-én 17.185/1919. számmal körrendeletet adott ki, melyet a miniszter helyett Hollós államtitkár, a Tanácsköztársaság posta-vezérigazgatója írt alá. Ebben többek közt ez áll:

...felhívom a címet, hogy mindazokat a pt. alkalmazottakat, akik magukat a kommunizmusért bármely mértékben és bármely irányban akár szóval, akár tettel exponálták: állásuktól függesse fel és a szolgálat alól azonnal mentse fel. Egyben szigorúan ügyeltesse, hogy ezek a hivatalokba többé ne járassanak, ott a tisztviselő kartáisaikat ne molesztálják. A felfüggesztett postaalkalmazottak személyi és szolgálati adatait foglalja kimutatásba és tüntesse fel abban a terhére rótt cselekedeteket, valamint azon javaslatát is, hogy mi történjék az illetőkkel."

Tehát a szolgálati főnökség tegyen javaslatot, mi történjen a magukat exponáltakkal. Ez után mosolygató a rendelkezés azon befejező része, hogy...

...elvárom, hogy ezen rendelkeztem végrehajtásánál teljes szigorral ugyan, de lelkiismerete szerint, tárgyilagosan és igazságosan járjon el..."

Nem ilyen szemérmes Matyasovszky budapesti rendőr-

főkapitány felhívása a közhivatalokhoz, iskolákhoz, pénzintézetekhez és ipari vállalatokhoz:

"A Belügyminiszter Úr 36/1919. sz. alatt kelt rendelkezésével a fővárosban és közvetlen környékén lakó kommunisták érzelmű, tehát a közrendre veszélyes egyének összeírására, továbbá az államrendőrség hatása alá eső területen oly megfelelő szervezet kiépítésére utasított, mely szervezetbe a politikailag megbízható olyan polgári egyének is bevonandók, akik a rendőrhatalom felügyelete és védelme alatt mint állambiztonsági megbízottak (2 szó vastag betűkkel szedve K. M.) működjenek."

Összeírásoknak tartja a főkapitány elsősorban a kommunisták érzelmű közhivatalnokokat, akiket a terroruralom „helyezett el”, akik korábban ott voltak, de elbocsátattak, végül a kommunisták érzelmek miatt elbocsátott fizikai munkásokat.

A Tanácsköztársaság alatt magukat exponált személyeket a Ker. Min. augusztus 28-án kelt 17 897/1919. sz. rendelete értelmében igazoló bizottságok elé utalták. Igazoló bizottságok működtek: a posta-vezérigazgatóságon, a budapesti posta, a budapesti táviró és távbeszélő igazgatóságon, vidéken a soproni igazgatóságon és a pécsi igazgatóság kaposvári kirendeltségénél. A vezérigazgató személyes felhívást bocsátott ki szeptember 3-án, melyben:

...felhívom a személyzetet és mindazokat, akiknek a pro-

letárdíktatúra alatt tanúsított magatartása ellen konkrét adatok nyújtó panaszok vagy vádjak van, azokat aláírásával ellátva haladéktalanul, de legkésőbb szeptember 10-ig juttassák el a hivatali főnökséghez, melynek létszámába a vádolt postaalkalmazott tartozik. A hivatali főnökségek viszont a beérkezett feljelentéseket a hivatalra nézve illetékes igazoló bizottság elnökének küldjék meg."

Ugyanerre a Ker. Min. rendeletre hivatkozva körrendeletben intézkedik a budapesti postaigazgatóság, kicsit módosított szöveggel...

...közölje személyzetével, hogy mindazokról, akik... osztály ellen izgattak... nemzet-vagy hazaelenes nyilatkozatot tettek... akik a kommunisták eszmék megvalósításában fokozott buzgalmat fejtettek ki, vagy ezen eszméknek erőszakos megvalósításában segédkezett nyújtottak, a konkrét adatok felsorolása mellett a hivatal vezetőjének jelentést tenni tartoznak. A hivatalvezető a bejelentéseket... foglalja rövid jegyzőkönyvbe és azt haladéktalanul terjessze fel az igazgatóság mellett működő igazoló bizottság elnökéhez..."

Rendelkezett a miniszter azon alkalmazottak jelentésére is, akiket 1918. november 1. után vettek fel, vagy újból munkába állítottak. Az előzőknél javaslatot kértek arra, hogy meghagyandók-e, az utóbbiaknál jelentést kértek a korábbi elbocsátás okáról.

Az ellenforradalom más irányból is megmutatta arcát. Érdemes idézni dr. Hencz Lajost, aki — noha a maga osztályszempontjából értékelte az eseményeket — A magyar posta története és érdemes munkásai c. művében így ír:

"Természetes, hogy most ismét újabb egyének kerültek felszínre, akik az előbbi két rendszerváltozás példáján felbuzdulva ellenforradalmiságukat vitték túlszabá és érvényesültséket a személyzet kegyének elnyerésében keresték. A személyzet ezek biztatására az intézet vezetőinek eltávolítását s helyükbe az előtte népszerű tisztviselő kinevezését követelte, szóval újból választani akart, mint az októberi forradalom alkalmával. A hatalmaskodás nem ismert határt. Erős antiszemitaizmussal ütött most fel a fejét. A leghangosabbak azok voltak, akiknek előbbi időkben tanúsított magatartásuk miatt hallgatniuk kellett volna. Szinte hihetetlen, hogy egyszerre a forradalmárokból ellenforradalmárokká lettek, s milyen nagy számban büszkélkedtek azzal, hogy ők is a vörösek feketelistáján voltak, s a kivégzéstől csak azok bukása mentette meg őket. Érdekes, hogy e névsorról mindenki tud, de megszerezni eddig senki sem tudta."

Arról viszont tudtak a forradalmi postások, hogy az ellenforradalmi „hősök” a párttagok és volt önkéntes vöröskatonák ellen csoportokba verődve fegyveres hajsztát kezdtek és 1—1 kommunista vezető elfogásáért magas jutalomban részesültek. Így igyekeztek a visszatért hatalom előtt maguknak idejében érdemeket szerezni.

Az új miniszter megszüntette a bizalmi rendszert, a szak-

A Postások Szakszervezetének
Központi Vezetősége
a nemzetközi gyermekév
alkalmából
A CSALÁD ÉS A KÖRNYEZET
címmel

GYERMEKRAJZPÁLYÁZATOT

hirdet.

A pályázaton postás szülők
3-14 éves gyermekei vehetnek részt
a címnek megfelelő témájú
21,5x31 cm nagyságú rajzlapon,
vagy hasonló méretű papírlapon készített
egy-egy rajzzal.

A pályázat nem jelítség, a rajz hátoldalán
a gyermek nevét, címét és életkorát
fel kell tüntetni.

A pályázatokat a Postás Művelődési Központ
(Budapest VI., Benczúr u. 27.)
Postacím: Budapest, Pf. 601., 1373)
kell postán eljuttatni.

Beküldési határidő: 1979. november 20.

A beérkezett rajzokat a pályázat zsűrije
óvodás, kisdobos és úttörő korcsoportokban
külön-külön bírálja el.

A pályázat eredményét, a nyertesek nevét
a Postás Dolgozó decemberi száma közli.

A legjobb rajzokat december 18-22. között
a Postás Művelődési Központ dísztermében
kiállításon mutatjuk be.

Kiküldöttek

A területi biztos

Dalmay József, a Budapesti vidéki Postaigazgatóság vizsgálóbiztosa eredetileg történelem-francia szakos tanárnak készült. A beregszászi állami gimnáziumban szerzett értelmiségi bizonyítványt ezt még ugyan lehetősége tette volna, hanem a harmincas évek végén, a negyvenesek elején a továbbtanulást anyagilag is győzni kellett. Aztán a politikai viszonyok is bizonytalanná váltak, így — sokakhoz hasonlóan — meg kellett akadnia az élettel: csak nem lett tanár. S, hogy a katedrára készülő Dalmay József mégis elégedett volt és maradt az élet — ő mondta —, a postának köszönheti.

— Igen szerencsés volt a munkahelyem megválasztása — emlékezik vissza Dalmay József. Örültem, hogy a postán dolgozhattam. A postára bekerülni abban az időben a mainál nagyobb rangot jelentett. Már negyven esztendeje vagyok postás; az idő nagyon gyorsan megy. Felneveltem a gyerekeim, a nagyobbik gyártásvezető a filmgyárban, a kisebbik tanár. A feleségem szintén pedagógus.

Házigazda a Helyközi

Jól sikerült visszavágó

A Posta Központi Járőrműtelep és a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság szocialista szerződésének értelmében a múlt év őszén a Járőrműtelep brigádvételkedőt rendezett. A visszavágónak most nyáron a HTI volt a házigazdája. Jó ötlet nyomán a közös szervező bizottság helyszínnek a római-parti postás hétvégi üdülő teraszt választotta.

Rendkívüli volt a lelkesedés. Jöttek vetélkedni az ország minden tájáról. Miskolcra, Tatabányára, Békéscsabára, Győrről, Budapestre, járműtelepeket és helyköziseket egyaránt.

Miután KRESZ-vetélkedőn álltak gépkocsit is vezetni, és ehhez a környéken megfelelő pályára is szükség volt, a szervezőknek a rendőrséggel is fel kellett venniük a kapcsolatot.

Dalmay József, az ellenőrzési osztályon 1950 óta dolgozik, huszonöt éve pedig területi biztosként; állandó külszolgálatot teljesít. Vajon korszerűnek tartja-e a posta jelenlegi ellenőrzési módszerét?

— Akit biztos munkakör ellátásával megbíznak, szakmailag jól felkészült. A biztosokra is ráillik a közmondás: a gyakorlat teszi az embert mesterré. Ne tartanak nagyképpnek, de a klasszikus postaszolgálatból, nem hiszem, hogy számomra tudniuk még valami újat mondani... A szabályzatokat, hogy felszínem tartam az ismeretanyagot, olvasgatom, a Postaügyi Értesítőben megjelenő munkámmal kapcsolatos újításokat pedig igyekszem jól megismerni. Van egy „kisokos” jegyzetfüzetem, ebben tartom nyilván a szakmai változásokat.

— A biztos csoportok — hadd általánosítsak, hisz a továbbképző tanfolyamokról eléggé jól ismerem az ország területi biztosait — állíthatom, szakmailag megalapozottak. Azonban a biztos állomány technikai felszereltsége

Házigazda a Helyközi

Jól sikerült visszavágó

Nagy örömről van szó, a körzeti megbízott, **Herpai Zoltán** törzserőmester készségesen biztosította az üdülő előtti térség pályának, még az ide vezető kis utcát is lezárta a vetélkedő idejére, sőt zsűritagként személyesen is részt vett a rendezvényen.

Apró rendezési hibák ellenére sikerrel zajlott le a gépjármű műszaki, kulturális, politikai kérdésekből, vidám ügyességi versenyekből, KRESZ-tesztből, s fő számként gépkocsizsákolomból összeállított vetélkedő. Bár mindenki nyertesnek érezte magát, a pálmát mégis a két első helyezett, a Járőrműtelep Dóza ifjúsági brigádja és a HTI miskolci II. üzemének ifjúsági brigádja vitte el.

Horváth Mihály

terén el tudnék képzelni gépesítettebb szintet!

— Vidéki kiutazásaim alkalmával minden reggel fél ötkor kelek. A zárlatérkezést, kiosztást személyesen szeretem ellenőrizni. Rendszerint megvárom a hivatalnál a pénztárárszt és a zárlatindítást is. Bizony, a tizenkét órás napi külszolgálatba csak nagyritkán fér bele az előre betervezett program.

— Nemcsak az ellenőröknek, hanem az egyedül kezelő kishivatalvezetőknek is a postai szolgálatban mindenhez érteniük kell. A jelenlegi ellenőrzési módszerünk — talán elfogult vagyok e téren, mivel már negyedszázada csinálom — jó. Mindenkor alkalmazkodik a postaszolgálat teremtette körülményekhez és megfelel rendelkezésének.

Dalmay József pontos, munkájában megbízható ember. Életeleme a rend. S még valami, amire a beszélgetésünk során rájöttem: nagyon szerény. Ő nem említette, a munkatársaitól tudom: sorokat töltene meg — ha felsorolnám — a jó munkájáért elismerésként kapott kitüntetések.

Szabad idejében szívesen olvas. Kedvenc témájú könyvei a múltat felelevenítő történelmi regények. Ha ideje engedi, nagymárosi hétvégi telkén kertészkedik. Szeretettel beszél családjáról, gyermekeiről, akikben saját énjének a folytatását látja. Elégedett ember. Úgy érzi, hogy amit nyújtott, azt munkatársai és vezetői egyaránt elismerték. A munka viszont természetes volt számára, s másként, mint lelkiismeretesen, pontosan, nem is tudott volna dolgozni.

Pusztai Mihály

szervezetet rendeleti úton eltorlított, visszaállította a kari egyesületeket a neki tetsző vezetéssel, és a nagyobb hivatalokhoz vezérigazgatósági megbízottakat küldött ki, akik a külön fegyelmi bizottságok működéséig a személyzet politikai feladatait ellátták.

A tanácsköztársasági rendelkezéseket visszavonták, a régi bérrendszert és munkakörülményeket visszaállították. A közalkalmazottakkal, de főleg a politikától távol tartott postásokkal kényük-kedvet szerint bánhattak. Ehhez jó háttérrel bíztak: a katonai és politikai helyzet. A sok menekült, állás nélkül maradt kistisztviselő, altiszt, szolga, hogy családja létét és megélhetését biztosítsa, kénytelen volt megalkodni és a visszavont rendszer kegyének keresése során elvtelen, meggyőződésével ellentétes magatartást tanúsítani.

A feljelentés sürgető sok felhívás nem maradt hatás nélkül. A József telefonközpont (ahol 1917-ben a kétórás figyelemzető sztrájk történt) három dolgozója, Hlinka Jolán, Petrich Sári segédellenőr és Moldvai Erzsébet segéd tiszt a telefonközpont személyzete nevében a rendőrkapitányságnak feljelentést küldött a központ 15 dolgozója ellen, kérve „letartóztatásukat, illetve ártalmatlanná tételüket”. Onnan indult a feljelentés, ahol legtöbbet tettek a nők emberi, társadalmi megbecsüléséért, egyenjóságáért. Az elmaradt egyenjóság, szellemi tompultság és emberi gyarlóság milyen gyászos megnyilvánulása ez.

Feljelentésük szerint **Román Margit** fő bűne: ...még a Károlyi-kormány alatt hirdette a bolsevista eszmét... több ízben kijelentette, hogy mint öntudatos proletár elítéli őket (mármint a feljelentőket), mert a szép eszméknek nem hódolnak, amiért meghalni is képesek...

Pálkás Erzsébet: ...képes meghalni a kommunizmusért. **Krucsay Margit**: legmegbízhatóbb kezelője volt Kun Béának, állandóan éjjeli szolgálatot tartott, hogy egyedül ő kapcsolhassa Kun és társai hivatalos és bizalmas telefonbeszélgetéseit, nehogy azokat valaki kihallgassa...

Majd következett **Lengyel Lujza**, **Grosz Margit**, **Kiss Károlyné**, **Mehring Rezsóné**, **Rosenberg Matild**, **Kecskés Erzsébet**, **Bürger Matild** és **Teréz**, **Tótházi Tivadarné**, aki „megrogtott vörös, agitált és spiciliskedett a fehérek ellen, dolgozott az urak és papok ellen”, **Spitzer Margit**, **Jankovics Györgyné** és **Pollák Elvira**: agitátoriskolába jártak.

A feljelentés alapján szeptember 1-én Rományi Margitot, Krucsay Margitot, Pálkás Erzsébetet, Blatniczi Máriát, Pollák Elvirát, Bürger Matildot és Terézt őrizetbe vették. Nyolc nap múlva az első három letartóztatottat az ügyészségi fogházba vitték, és az eljárást ellenük megindították. A többi fegyelmileg vonták felelősségre. Az eljárások során Rományi Margitot 8 hónapi, Pálkás Erzsébetet egy év 6 hónapi fogházbüntetésre, 3 évi hivatalvesztésre, Krucsay Margitot, Tótházi Tivadarnét 2 hónapi fogházbüntetésre ítélték. A két utóbbi büntetését — fellebbezésük után — 1921-ben amnesztia folytán elengedték. Rományi Margit és Pálkás Erzsébet — miután büntetésének jó részét letöltötte — fogolycseré során kijutott a Szovjetunióba.

Az igazoló bizottságok javaslata alapján a fegyelmi bizottságok 813 kinevezett alkalmazott ügyét tárgyalták. Hentz Lajos adatai szerint, melyek

túlnyomórészt a budapesti és elenyésző részben vidéki hivatalok személyzetére vonatkoznak, a fegyelmi eljárás alá vontak száma:

közigazgatási tisztviselő	20
mérnök	14
számvívósági tisztviselő	19
formalmi tisztviselő	140
üzemi férfi tisztviselő	136
nő tisztviselő	92
műszaki üzemi személyzet	43
altiszt személyzet	279
műszaki segédszemélyzet	54
postamesteri személyzet	16
összesen:	813

A büntetés megosztása: elbocsátásra ítélték 28, lefokozásra ítélték 249, előléptetésből kizárták 65, hivatali politikai megbízottjának két és fél évi börtön letöltése utáni sorsáról nem tudunk, pedig megérdemelné, hogy utánajárjunk. **Szabó György**, a postás pb. elnöke, a postás vöröszere politikai biztos két év fegyházat, **Bernovics Károly**, a postás vöröszere zászlóaljparancsnoka 3 évi börtönt, 1 év internálást kapott. **Suszt Dezső**, a postás pb. alapító tagja 1 év fegyházbüntetést kapott, majd rendőri felügyelet alá került. A többi pártvezető további sorsáról nem tudni.

A fehér terrornak áldozatul esett **Villám István** vonalfelügyelő, a kecskeméti direktórium tagja, aki a hadügyi népbiztos különvonaton teljesített szolgálatot; a különftmésnyess kivégezték. Kecskemét lakossága kegyeletből a felszabadulás után utcát nevezett el róla.

Áldozatuk nem volt hiábavaló, amiért harcoltak, a második munkáshatalom megvalósította.

Örizzük kegyelettel a dicső 133 nap hőseinek emlékét!

Csillagok háborúja

Időről időre a filmvilágban új legendák támadnak. Amióta a világ világ, mindig akad egy új csoda. Olyan produkció, amely még nem volt, amire esküsznek, és a forgalmazó cégek azt állítják: bevétele az eddigi hasznerekordot felülmúlta. A híreket természetesen mi is átvesszük, s ilyenkor a jámbor olvasó izgatottan vár, de maga a film legjobb esetében csak néhány esztendő múltán kerül el hozzánk.

Nos, ezúttal a **Csillagok háborúja**, George Lucas hét Oscar-díjjal kitüntetett alkotása az a szuperprodukció, amelyet látni kell, s a csoda is megtörtént: látni fogjuk, mégpedig már ebben a hónapban, nem úgy, mint a sci-fi műfaj immáron klasszikussá öregedett darabját, a 2001-Ürodüsszelát, amely Budapesten mintegy két évtizedet vártaott magára.

S mit szól majd hozzá a magyar néző?

Az, aki a reklámfőnöknek hisz, csalódni fog. A Csillagok háborúja ugyanis mese a szó modern értelmében. Nem tudományos-fantasztikus mű, csak fantázia. A zabolátlan képzelet szülte, jövőben játszódó kalandtörténet, a műfaj hagyományos törvényei szerint: a jó ütközik meg a rosszsal, akár a közkevdelt westernhistoriákban.

George Lucas, a rendező, az amerikai alkotók legfiatalabb nemzedékéből való. Harminc-négy esztendő. 1970-ben mutatkozott be a THX 1138-cal. Hamisítatlan sci-fi volt. Az ezt követő **American Graffiti**

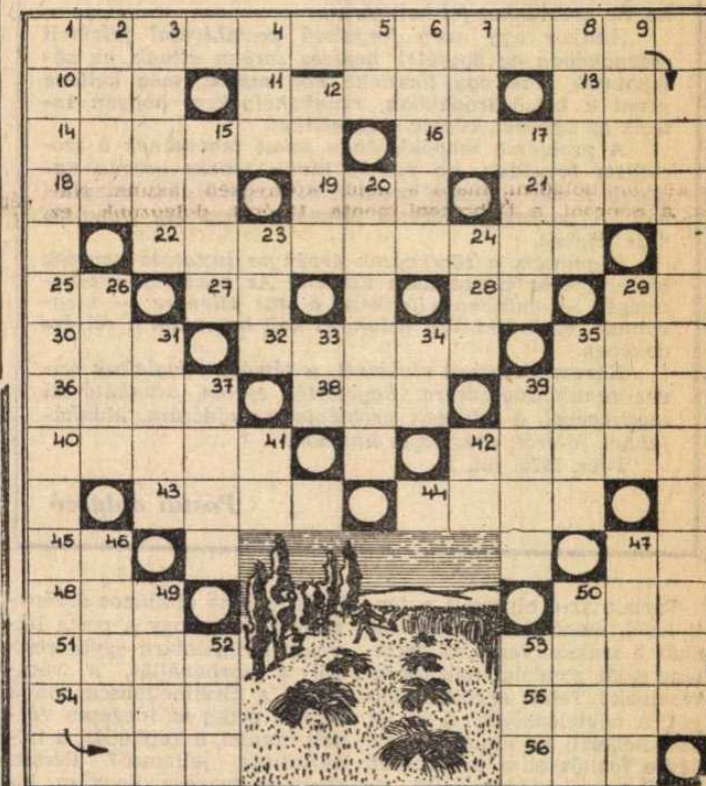
(1962-ben játszódik), amolyan nosztalgikus önéletrajz. A Csillagok háborúja tehát a harmadik darabja életművének, és legfőbb erényként fölényes mesterségbeli képességekről tesz tanúságot. A hangsúlyt elsősorban a látványos elemekre helyezi. Arra törekszik, hogy a nézőket elkápráztassa. E célból kihasználja mind a modern filmtéchnika nyújtotta lehetőségeket, mind a filmgyárak teljes trükkapparátusát. Különös gondot dolgoztak ki a fantasztikus jelmezeket, díszleteket és válogatták meg az úgynevezett motívum-

keresés során a szóba jöhető helyszíneket. Ennek jóvoltából kellő a hangulat, s az előadás tartamára hihetővé válik a hihetetlen. Pontosabban az: miként száll szembe az űrkorszakban a zsarnoksággal néhány bátor ember barátai, az értelmes és hűséges robotok segítségével. (Ez utóbbiak fontos szerepet játszanak a meg lehetősé naiv cselekményben, sőt ők a humor forrásai.) Az egyik nyugati kritikus látkurára a hajdan népszerű dán komikus párt, Zorót és Hurut idézi!

Aki tehát nem mélységet, valamiféle űrfilozófiát vár a Csillagok háborújától és nem zavarja a gyermekes naivságok sora, az jól szórakozik majd a filmen, hiszen kaland kalandot követ, a fordulatok meglepők, van feszültség és „űrhumor” is és természetesen izgalom: párbaj lézerekardal; lövöldözés texasi módra valamiféle atompisztolyból, amelynek már nem különös, hogy az, aki elszűti, nem tölt, csak lö; és csúcspontként nagyszabású légitámadás, különleges gépekkel, sajátos körülmények között. Ha akarom: a gonosz némileg a fasizmusra emlékeztet, így a jók iránti rokonszenv nemcsak a szereplők személyének szól. Ezúttal a neves angol színész, **Alec Guinness** ki-veve a szereposztásban nem találkozhatunk ismert neve-vel. George Lucas nem sztárparádéval óhajtotta meghódítani a nézőket, hanem azzal, hogy hamisítatlan mozt készítet.

Abel Péter

Molnár Gyula

József Attila „Aratás” című verséből idézet: Egy szomjazó legény hús fához lálol, / jó hozzát kortyant öblös kulacsából / és visszaindul, várja a dolog. / A nap forró haragja újrálel... — Folytatás a vízzs. 1., függ. 20., 1. és 49. alatt.

VÍZZSINTES:

1. Az idézet első része. 10. Mértani test. 11. Virág része névelővel (ford.). 13. Felez része. 14. NB I-es labdarúgó. 16. Hírtrege. 18. Lónév (-ék.). 19. Juttat-e (ford.). 21. A növény kúszó szára. 22. Cementműve van (névelővel). 25. Összetett mássalhangzó. 27. Szolmizációs hang (ford.). 28. Görög betű. 29. Római pénz. 30. Az Erzsébet becézett változata. 32. Ezek vannak a bíróságon. 35. Kevert kán. 36. Ilyen róza is van. 38. Kis emlős. 39. Gyengén működik. 40. A szerelem istene. 42. Állatcsemete. 43. Margarín márká. 44. Torony-szerű tároló. 45. Helyrag. 47. Olasz folyó. 48. Veséz közepe. 50. Ital. 51. Ablakredőny. 53. Átirással történő fizetés. 54. Arab főváros. 55. Behálózta a testet. 56. Templom.

FÜGGŐLEGES: 1. Az idézet 3. része. 2. A hét vezér egyike. 3. Piperecikkmárka. 4. Talál. 5. Kérdőszó.

Előadás helyett vetélkedő

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Hálózatépítő Üzemének szocialista brigádjai többek között a balesetek elhárítására tettek vállalásokat. A vállalások teljesítésének elősegítésére az üzem az szb közreműködésével munkavédelmi és KRESZ-vetélkedőt rendezett a dolgozóknak. Meghívójában kitézte a szervezeti egy-ségenkénti elődöntők és az üzemi döntő időpontját, helyét, és megjelölte a felkészüléshez szükséges irodalmat.

A rendezők az elődöntőkre és a döntőre egymástól eltérő kérdéseket dolgoztak ki 3—3 felelettel. A résztvevőknek ezek közül kellett kiválasztaniuk a megfelelőt. Őt KRESZ-es tíz munkavédelmi kérdésre kellett válaszolni, ezenkívül a résztvevők játékos KRESZ-ábrás lapokat kaptak, és ezeken 24 kérdést kellett megfejténiük.

A vetélkedőn 69 dolgozó, kö-zöttük 13 szocialista brigád 20 csapattal, 59 brigádtaggal vett részt. A csapatok 2—2 főből, a brigádok csapatai 3—3 főből alakulhattak.

A helyezést elérő csapatok jutalmat kaptak. Az első három helyezettet az Állami Biztosító külön díjjal jutalmazta. A vetélkedő létkörét izgalmassá tette a szervezeti egységek között kialakult versengés. Az ajánlott irodalom tanulása és megbeszélése bő lehetőséget nyújtott az ismeretek kiegészítésére, felújítására. A vetélkedő résztvevői hangot adtak kívánságuknak: „Jó volna, ha a jövőben más tárgykörökben is vetélkedőt rendeznének.”

Molnár Gyula

Elkerülhető-e a sorbanállás a nagy forgalmú postahivatalokban?

Tisztelt Besenyei Elvtárs!

A Postás Dolgozó XXIV. évfolyam 5. számában megjelent cikke: „Teremtünk összhangot a postások és a lakosság érdekében” ösztönözött a postások és a lakosság érdekében, nehézségeket, melyekkel a postai foglalkoztatás végrehajtó szolgálat dolgozóit, termelésirányítóját nap mint nap szemben állnak. Különösen a nagy forgalmú hivatalokban — közvetlenül az ügyfelekkel foglalkozó — felvételi osztályánál találkozhatunk jelentős nehézségekkel, problémákkal. Az ügyfeleknek sokat kell várakozniuk, türelmetlen, ideges a hangulat. Romlik a munka minősége. Az ott dolgozók munkaintenzitása magas, eléri a túrási határt.

Anélkül, hogy a hivatalok egyéb osztályainak munkáját, problémáit kisebbíteném, az a véleményem, hogy lehetne segíteni a közvetlenül ügyfelekkel foglalkozók munkáját, javítani a szolgáltatás minőségét.

Személyes tapasztalattal el kellene jutni ahhoz, hogy a legelőkelőbb munkaszervezési tevékenységhez, hogy oda irányítsuk a dolgozókat, ahol a munkacsúcs, torlódás jelentkezik. Rugalmas, naprakész munkaerő-irányítással az egész hivatal munkáját együtt kell működtetni, koordinálni kell. E tevékenység eredményes elvégzése érdekében a dolgozókat, vezetőket fel kell készíteni, az ügy érdekében meg kell követelni a teljes odaadást.

A feladat, a munka nem jelentkezik mindenütt azonos időben, mennyiségben; ahhoz, hogy előbbre lépünk, oda kell irányítani a munkaerőt, időlegesen, két-három órára, ha kell, napra, ahol a munkacsúcs, forgalomfelfutás van.

Segíteni kellene az ügyfelek kiszolgálását végzők munkáját, tövőlegesen, előben. Fel kell állni a kényelmes székekből, egy-két órára, napra. Az ügyirat, akta nem romlandó.

A munkaszervezési hiányosságon túlmenően súlyos felelőtlenség elnézni egyes dolgozó kollektívák túltelítését, az ügyfelek hosszas várakoztatását. Összhangot kell teremteni a postai dolgozók munkaterhelésében, munkaintenzitásában. Hivatalon belül a munka elosztása, a terhelés megközelítőleg sem arányos.

A dolgozó nők a munkavégzésben is keresik az egyenlőséget; a túlzott munkaintenzitás káros egészségükre.

A hivataloknál van még munkaerő, csak nem mindig ott, ahol a cél, feladat érdekében, társadalmi hatékonysága szempontjából a legeredményesebben dolgozna. Ez utóbbitakat fel kell tárti.

Amikor egy nagy forgalmú postahivatal felvételi csarnokában az ügyfelek hosszas sorban állnak, az ablakoknak csak egy töredéke van nyitva, meg kellene nézni a belső irodákban, munkahelyeken, hogyan intézik az ügyeket, végzik a munkákat.

A probléma megoldásában sokat tehetnének a szocialista brigádok, ha postán kívüli tevékenységük nagyobb részét a postai problémák megoldására irányítanák. A gazdasági vezetés feladata, hogy így irányítsa munkájukat.

A fentiek, a törekvések érvényre juttatása egyesek részéről erős ellenállásba ütközik. Az adottságok, lehetőségek — minden ellenkező állítás ellenére — megvannak, csak élni kell velük, ki kell használni a cél érdekében.

Kérem Besenyei elvtársat, a témában foglaltak szíves tanulmányozására. Egyetértés esetén, munkatársai segítségével, a felvetett probléma megoldására. Munkájukhoz jó erőt, egészséget kívánok.

Pécs, 1979. júl. 1.

Postai dolgozó

Tartalmaz-e olyasmit a fenti levél, amelyet akár a posta, akár a szakszervezet ne tekintene saját gondolatának, törekvéseinek? Talán egyetlen dolgot: a névtelenséget. S ez az, ami nehezíti az utolsó bekezdésbe foglalt óhaj teljesítését, nevezetesen a „felvetett”, de pontosan, nevén nevezve meg nem mutatott „probléma” megoldását, ami a végrehajtó szolgálatban még csak olyanira sem lehet általános, mint a fent idézett levélben. Kár tehát, hogy írja ismeretlenségbe burkolózott, hiszen mondanivalójáért szemrehányás semmiképpen sem illetheti. Sőt, ha még a kérdés megoldásához hasznosítható segítséget is nyújt, mindenképpen elismérésre tarthatott volna számot.

Véletlenül, avagy célzatosan kell-e tekinteni az egyetlen megragadható támpontot, amely a levél gondos elolvasásakor a figyelmet egy bizonyos postahivatalra irányítja, nem tudom. Bár hasonló elrendezésű hivatal adódik az országban máshol is, a levél keltezéséből és az építészeti megjelenésre utaló megjegyzésből Pécs 1-re kellett gondolnunk. A levél burkolata a hivatal azonosításához nem nyújtott segítséget, mert nem az azon sincs, viszont Budapest 72 keletbányászójának legnagyobb szerepe rajta, tehát együjtíthették a főváros bármelyik levélszekrényéből. De nem is az volt a célunk, hogy a levél írójának kiléte után nyomozzunk. Közérdekű kérdésszerű van szó, foglalkozzunk vele!

Ki lehetne általános érvényre jelenti, hogy a posta felvételi szolgálatára egyik részről a sorbanállás, a várakozás, a türelmetlenség, másik részről pedig az idegesen végzett munka, a kapkodás, a túlhajtottság jellemző? Persze, senki se tagadja, hogy ez, bizony, előfordul. Nem is olyan nagyon ritkán, olyannyira, hogy a vissza-visszatérő forgalmi csúcsok minetrendjét is jól ismerjük már. Amire pedig számítani lehet, arra szervezési intézkedésekkel fel lehet készülni. Az év végét és az üdülési időt most nem említve — torlódik a forgalom a hó elején a pénzfelvételeknél, s ez kisebb mértékben megismétlődik húszadika előtt, a távbeszélődíjak befizetésekor. Az egész hivatal életére kiható ugrásszerű forgalomnövekedést idéznek elő a távriszolgálatban a közkedveit névnapok, ünnepek. Az év elején megjelennek a takarékbetétek tulajdonosai a kamatok beírásáért, az iskolai év végén a tanulók intéznek rohamot a hivatal ellen megtakarított pénzükhöz; hasonló többletmunkát idézett elő annak idején a békekölcsönkötvények bevétele. Ismerjük ezenkívül a postahivatalok igénybevételeének napi lüktetését is.

Minderről a postahivatalok tudnak, s általában ennek megfelelően szervezik meg munkájukat, a közönségszolgálatot. Milyen eredménnyel? Legalább olyanval, mint naponta az élelmiszerüzletek, hétéveken a pékségek meg a vasúti jegypénztárak, ósztól ta-

vaszig a gyógyszertárak, szinte mindig az OTP-fiokok vagy félfogadási napokon a közhivatalok. Persze arról szó sincs, hogy mások gondjaival akarunk takarózni. Arra törekednek a posta igazgatási és végrehajtó szervei meg a szakszervezet is, hogy a felek gyorsan és jól legyenek kiszolgálva; továbbá, hogy ezt a postás dolgozók nyugodtan, ne pedig megtépázott idegekkel tethessék.

Mi szükséges azonban ehhez? Mindenesetre az, hogy a hivatal rendelkezze a feladatoknak megfelelő létszámmal, a dolgozók kellőképpen képzetek legyenek, végül, hogy a munkahelyi vezetők a mindenkori igényeknek megfelelően szervezzék meg a munkát.

Mennyi is az a szükséges létszám? Ehhez jó támpontot nyújtanak a PSZSZI által kidolgozott — mérésen és több évtizedes tapasztalatokon alapuló — normák. A hivatal tényleges forgalmából kiszámított, percekben kifejezett munkamennyiségek megmutatják, hogy az egyes munkaterületeket, részlegeket terhelő feladatok ellátásához hány emberre, teljes vagy részleges munkaidős dolgozóra van szükség. A tapasztalat azonban azt mutatja, hogy a postahivatalok általában nem rendelkeznek a létszámnormájuk szerint foglalkoztatható személyzettel. Nehogy azonban abba a hibába essünk, hogy a normát abszolútizáljuk! Igaz, hogy az egy dolgozóra megállapított 11300 perc már pót-léket is tartalmaz, s a hivatal szükséges létszámának kiszámításánál még 13,5 százalékos tartalékot is figyelembe vesznek, viszonylagos létszámihiányt igen sok körülmény előidézhethet. Ilyennek mondhatjuk a már említett munkatorlódásokat (kiváltépp az előre nem láthatókat) és a dolgozók szakképzetlenségét is, ezekkel a kérdésekkel azonban külön foglalkozunk. Itt elsősorban a dolgozók szociális körülményeire gondolok. Mivel a témánál által érintett postaforgalmi munkakörök jelentős részét nők töltik be, igen sok a betegség, a gyermekek betegsége miatt hiányzás, a terheességből adódóan csökkenő munkaképesség, a kirendelésekből származó távollét. Ezeknek a körülményeknek a balszerencsés halmozódása — kisebb létszámú egységeknél ez igen könnyen bekövetkezhethet — egyhamar felemésztheti a még oly méltányosan megállapított tartaléklétszámot is.

A hivatal kiegyensúlyozott munkájának második kellékeként a dolgozók szakképzettségét említettük. Nehéz lenne azt a határvonalat meghúzni, amely eléggé egyértelműen jellemzi tudnánk egy hivatal dolgozóinak szakképzettségi színvonalát. Az idő haladtával bizonyos természetes cserélődés állandóan számolni kell, tehát újoncok jelenléte is magától értetődő állapot. Ha az említett cserélődés viszont az ésszerűnél nagyobb arányokat öltő munkaerő-vándorlás következménye, már nehezebb helyzet előtt állunk.

Nem olyan egyszerű azt sem körülírni, hogy kit kell szakképzett vagy képzetlen munkakörnek tekinteni. Kétségtelenül igaz az, hogy a postai szakismeretek ugyancsak sokrétűek, mind a szolgáltatások nyújtását, mind azok lebonyolítását aprólékos szabályoknak köteleket kivevő tömlekező írja elő. Hanem ha az egyes feladatokat jól szemügyre vesszük, azt láthatjuk, hogy nagyrészt rutinműveletek, amelyek néhány elméleti ismeret birtokában, rövid gyakorlás után, kellő figyelemmel jól elláthatók. Az a kezdő, aki még nincs tisztában a levélpostai küldemények fogalmaival, vagy a távratfelvétel szövegszámítási rejtelmeivel, rövid időn belül ügyes pénzfelvevő lehet, s még tanfolyamra küldése előtt sajátíthatja az egyesített felvevői teendőket is. Legfőbb egy-egy különlegesebb küld-

mény díjazásához, felszereléséhez kell segítségét kérnie.

Amint arról már beszéltünk, a postaforgalmi, esetünkben a felvételi teendők időben nem nem oszlanak el egyenletesen. Néha megfeszített erővel kell dolgozni, máskor a felvevők alig-alig vannak igénybe véve. A munkát tehát úgy kell megszervezni, a hivatal létszámaival úgy kell gazdálkodni, hogy a szolgálatban levő dolgozók száma arányban álljon a hivatal pillanatnyi forgalmával. Ilyen tökéletes állapotot természetesen nem lehet, de bizonyos mértékig meg lehet közelíteni. Befolyásolja a szervezés lehetőségeit a már taglalt körülmények: a hiányzás, a szakképzetlenség. Neheztíti a felvevőablakok beültetését a délutánoktól visszatérő munkacsúcs (a délelőtti és délutánosok munkaidőjének átfedése éppen nem a forgalmas órákra esik); gondot okozhat a vidékről bejáró dolgozók tömegközlekedési eszközeinek menetrendjéhez való kényszerű, de méltányos alkalmazkodás. Ne is próbálkozzunk a szervezést nehezítő (esetleg éppen könnyítő) körülmények teljes felsorolásával. Rengeteg helyi tényező befolyásolja a munka jó irányítását, helyes elosztását, éppen ezért általánosan használható receptet nemigen lehet rá kitalálni; helyi szervezési feladatoknak kell tekinteni, ami viszont az ezzel megbízott vezetőktől el is várható.

A meglehetősen hosszúra sikerült elméleti fejtegetés után nézzük a valóságot! A postának szakszervezetünk központi vezetősége által megvitatott beszámolóiból, illetve terveiből vett adatok szerint a forgalmi dolgozók létszáma mind a fizikai, mind a nem fizikai állományban — a tervezett növekedéssel szemben — 1976 óta csökkent. Számszerűen nem sokkal, de a forgalom egyidejű növekedéséhez viszonyítva érezhetően. A posta teljes létszáma kis mértékű növekedése viszont arra utal, hogy a postaforgalmi végrehajtó szolgálat nem kívánatos módon ismét hátrébe szorult.

Budapestet és Pécsét összehasonlítva, a fővárosban rosszabb a helyzet. Budapest 72-ben Kovács Ernő hivatalvezető-helyettes arról tájékoztatott, hogy a felvételi osztály létszáma a norma szerinti 86 helyett 67. Hasonló a be nem töltött létszámhelyek aránya Budapest 4-ben is. A Lantos Dezsőné hivatalvezetőtől kapott adatok szerint a 240-ből 50-en hiányoznak. Ehhez képest nincs ok panaszra Pécsen. Mint Szabó Jánosné, az igazgató-csoportvezetőjéről és Garami Jánosról, a szervezési osztály vezetőjéről megtudtam, az igazgatóság területén működő hivataloknak általában nincsenek különösebb létszám gondjaik. A kishivatalok többségének létszáma fél vagy negyed fővel teljes személyre kiegészítve a norma szerinti főlétt van betöltve, s ez lehetőséget nyújt nekik a rövidebb távlatok alkalmazásával a helyettesítésre. Pécs 1-nek az utóbbi években fokozatosan sikerült a létszámát normája szerint feltöltenie. Dr. Jádi János hivatalvezető tájékoztatása szerint hivatalon belül a felvételi osztálynak is — 36 fővel — teljes a létszáma, sőt ezt az osztályt erősíti az 5 fős tartalék is.

Ami a szakképzettséget illeti, ez már nagy kívánnivalót. A munkaerő-vándorlás mindenütt meglehetősen nagy, s ez együtt jár a szakképzetlen aránytalanul nagy számmal. Budapest 4 vezetője a postai képzettség hiánya mellett az általános műveltség (például a földrajzi ismeretek) házagaira, mint a postai munkát hátráltató körülményre hívta fel a figyelmet. A 72-esben is hasonló a helyzet, a hivatalvezető-helyettes viszont magától értetődő feladatnak tekintti

a kezdők tanítását, nevelését, s egyáltalán nem érzi kilitástalannak ezt a munkát.

Pécsen — úgy látszik — aránytalanul erőteljes a munkaerő-mozgás. Bár rendelkezik a norma szerinti létszámmal, állandóan sok az új arca a felvételi teremben, s ez erősen befolyásolja — hátrányára — a szolgáltatások minőségét. Ezt a megállapítást megerősítette Zirnstein Józsefné főpénztáros, brigádvezető és ifj. Tihanyvári István helyi ellenőr is. A felvételi osztályon annyira nem tudott társaság kialakulni, hogy az egyéves szolgálati rendelő ügyesebb dolgozókat már pénztári tisztként foglalkoztatják.

Budapestben a létszámihiány és részben a szakképzetlenség, Pécsen viszont elsősorban az utóbbi teszi szükségessé a munkaszervezést. Mit tapasztaltunk ezen a téren?

A budapesti postahivatalok jó néhány másodállású, mellékfoglalkozású és nyugdíjas dolgozót foglalkoztatnak. Pécsen azt hallottuk, hogy a nyugdíjasok nem szívesen ülnek be a felvevőablakok mögé; nyugalmasabb munkakört keresnek. Lantos Dezsőné tapasztalatai szerint viszont aki felvevőként ment nyugdíjba, ezután is inkább ebben a munkakörben dolgozik. A hiányzó létszámot nyugdíjaskokkal és mellékfoglalkozású dolgozókkal töltik fel. A 72-esben mellékfoglalkozásúak a 17 és 21 óra közötti időben, főként kishivatali postás dolgozók vállaltak munkát, elsősorban pénzfelvevői, pénzügyi, lezárolói, távirat-központ feladatok ellátására.

A hiányzó létszám ilyenén pótlásával nem merülnek ki a szervezési intézkedések. Budapest 4-ben kialakult, hogy a felvételi osztály egyes munkakörében más osztályok melyik dolgozója helyettesíti a távollévt. Reggelként gyorsan feldolgozandó nagy tömeget képez a főköriők könyvelt küldeményeinek beírása. Ez rendszeresen az általános osztály dolgozóinak feladata, s ugyancsak az irodából adnak segítséget a hivatal egyik különleges feladatának ellátásához, az MNB-utalványok felvételéhez. Budapest 72-ben sem ismeretlen más osztályok segítsége, például a táviratok csúcsgazdálkodásának idején szintén az egész hivatal részt vesz felvételükben és továbbításukban. Ügyes szervezési módszerként kell megemlítenünk, hogy jól ismerik az egyes dolgozók munkaképességét, gyorsaságát, valamint az egyes munkahelyeknek a hivatal alprogramjai elrendezéséből eredő forgalmat, s e körülményeket a nehezebb napokon a beültetésnél figyelembe veszik.

Pécs 1 postahivatalának be van töltve a norma szerinti létszáma, tehát a létszámihiány nem készíti különösebb szervezési intézkedésekre. Ezt a kitélt azonban annyiban helyesíteni kell, hogy az üdülési időben dolgozókat küld Siófok postahivatalhoz. Jelenleg 12 kirendeltje van, képzett postások, így a nyári hónapokban mégiscsak adódik létszámihiány. (Ez egyébként — mint Szépe Lőrinc iszt-titkár megjegyezte — nemcsak Pécs 1 gondja, az igazgatóság minden nagyhivatalának megvan a Balaton-parti testvérhivatala, s ezek kisegítése különleges feladatok elé állítja őket.)

Visszatérve Pécs 1-hez: az igazgatóság szervezési osztályának véleménye szerint — a betöltött norma szerinti létszámra való tekintettel — a forgalom lebonyolítása helyi szervezési feladat, amely az egyes csoportoknál kezdődik. Hasonló álláspontot képvisel a hivatal vezetője is, azzal, hogy mindegyik osztálynak megvan a maga munkája, csak győzze. Ami az általános osztály dolgozóit illeti, az ő feladataik tömegét nagymértékben befolyásolja a felvételi osztály munkájának minősége. Ha sok a bizonytalanság vagy hiba, szaporodnak az érdeklődéssel, tudakozódással az előadókhoz

forduló ügyfelek. Jelenleg ez jellemző Pécs 1-re, délelőttönként néha több fél várakozik az irodában, mint a felvételi teremben. Egyébként — és ezt az igazgatóság mindkét megkeresett osztályán a fenti levél elolvasása után külön kérdés nélkül megerősítették — Pécs 1 volt az utolsó megyei hivatal az országban, amelyben a múlt év őszén az általános osztályt megszervezték. Az oda sorolt munkakörökben foglalkoztatott dolgozók létszáma 10 év óta nem változott, még az osztály létrehozásával sem, noha feladatuk és munkájuk mennyisége jócskán bővült. Egyébként nem áll az sem, hogy „az akta nem romlandó”, mert a tudakozódással, panasszal betérő felek ügyeit helyben és azonnal intézni kell, s a tudakozványok, kártérítési ügyek kezelése is határidős munka.

Ami pedig az osztályok közötti kisegítést illeti, ez is megtalálható Pécs 1-ben. Az iskolai év végén például a rádiódíj-nyilvántartók fizették ki az iskolai takarékbetéteket. De az idegen munkaköröktől kapott segítségnek vannak bizonyos ésszerű, önmaguktól kialakuló határai is. Egy kisebb, külön osztályokra nem tagozódó hivatalnál még csak elképzelhető a mindenhez értő és minden feladatkörben gyakorlott postás (és ez szerencsére sokfelé így is van), ám egy akkora létszámú és forgalmú hivatalnál, mint Pécs 1 is, már szükségképpen szakosodnak a dolgozók. Különben a felvételi munkahelyek sem egyformák a kisegítettség szempontjából sem, mert amíg a pénzfelvételi ablakok nagyobb adminisztráció nélkül beültethetők, az egyesített felvevők kézipénztárral való ellátása már nem olyan egyszerű. Olyan megoldásról viszont tudunk, például Budapest 72-ben, hogy kézipénztárral ellátott egyesített felvevő olykor pénzt vesz fel.

De ne menjünk máshová Pécs 1-ből! A Zirnstein Józsefné főpénztáros által vezetett Április 4. brigádot alkotó pénztári tiszt, hivatali kézbesítők, pénzfelvevők, zásos felvevők bizony, gyakran helyettesítik, kisegítik egymást. Erre szükség is van, mert brigádjukban jelenleg is ketten gyereket várnak, többen kisgyermekes szülők, ketten pedig Siófokon kirendelésben töltik a nyarat. Mindemellett, ha kell, ők is másolnak dísz-távratot. Hogy még ilyen körülmények között is lehet jól dolgozni, azt két arany jelvényük igazolja, s ettől harmadik alkalommal egyetlen visszajelentés miatt estek el.

Csak vázlatos összefoglalásra vállalkozom: Az idézett vélemények szerint a létszámnorma biztosítja az ellátandó feladatokhoz szükséges munkaerőt, de nem tudja figyelembe venni a forgalom nagymértékű ingadozását. Ha a szolgálati beosztás egyéb (elsősorban szociális) szempontjai megengedik, megfontolandó, hogy ne napi 8, hanem havi 192 óra munkaidővel számoljunk. A munka megszervezése elsősorban helyi feladat, nagyhivatalokban az osztályoké. Ezzel némileg szemben áll Pécs 1 helyi ellenőrének véleménye, ő ugyanis nem szervezési hibából származtatja gondjait, hanem létszámihiányból, amit részben a balatoni kirendelés, részben a felvevők szakképzetlensége okoz. A főpénztáros is hasonlóképpen látja, megjegyezve, hogy osztályon belül nem tudják teljesen megoldani gondjaikat. Vajon miért? Legyen ez a Postás Dolgozóknak újabb kérdése, amelyre az olvasók adják meg a választ néhány hónap múlva. Közérdekű, fontos kérdésről van szó; a különböző álláspontok, vélemények talán hozzásegítenek a helyes gyakorlat, egy jobb megoldás kialakításához.

Benda István

Budapesti postás kulturális és sportnap

A Postás Sport Egyesület zuglói sporttelepe ismét a tömegsport ünnepeinek színhelye volt. Itt tartották meg ugyanis augusztus 5-én, vasárnap, a budapesti postás kulturális és sportnapot. A kisse szeles, de verőfényes vasárnap reggelen hat postászerv — a Budapesti Postaigazgatóság, a Budapesti Távfutó Igazgatóság, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, a Budapesti vidéki Postaigazgatóság, a Budapesti Központi Postaszervek, a Helyközi Távfutó Igazgatóság — válogatott amatőr sportolói sorakoztak fel a labdarúgó pályára gyepeszlőn, hogy a vendégekkel, szurkolókkal együtt meghallgassák Kiss Ernőnek, a Postások Szakszervezete titkárának ünnepi megnyitóbeszédét.

Kiss Ernő a szakszervezet elnöksége nevében nagy szeretettel köszöntötte a megjelenőket. Többek között elmondta, hogy a postás dolgozók körében egyre többen ismerik fel a rendszeres testedzés szükségességét, évről évre igen nagy számban vesznek részt a munkahelyi versenyeken azok a dolgozók, kiknek legjobbjait éventeként egyszer itt, a PSE pályán mérik össze tudásukat. A Postások Szakszervezete titkára ezt követően beszélt az általános testkultúra fejlesztésének fontosságáról, a szakszervezet ilyen irányú erőfeszítéséről, a társadalmi tisztviselők, a sportvezetők és szervezők lelkes, áldozatkész munkájáról, s végül megnyitotta a budapesti postás kulturális és sportnapot.

Rövidesen benépesültek a pályák, a nézők kedvenc sportáguk, vagy éppen saját sportolók versenyénélhöz érkeztek elhelyezkedtek a játéktér körül, s megkezdődtek a küzdelmek. Kint a szabadban a röplabdázó nők voltak a legfrissebbek. Őt csapat harcolt a helyezésekért és bár a színvonal helyenként eléggé alacsony volt, küzdelemben, akaratban nem volt hiány. A közönség pedig hálás volt minden szép megmozdulásért, lehetett az akár egy jól sikerült adogatás, vagy annak szép fogadása. Mi sem természetesebb ezek után, hogy a hosszabb labdamenetek végén a kicsi, de lelkes nézőközönség nagy üdvözléssel köszöntötte meg a látványosságot.

A röplabdapályán még tartott az első mérkőzés, amikor a kispályás labdarúgó pályák környékéről messzire elhallatszó hangos buzdítás tudtát adta mindenkinek a környéken, hogy ott is elkezdődtek a küzdelmek. Közben a hangosbemondó rajthoz kérte a női 100 méteres síkfutás első időfutamanának résztvevőit, s ezzel elkezdődtek az atlétikai versenyek is. Látnivaló tehát bőven akadt. Tűzött a nap, a közönség egy része fűdőruhára vetkőzve élvezte a küzdelmeket, s aki már megunt a meleget, az a hűvös tekecsarnokban, vagy az asztalitenisz-versenyek színhelyén húszolt. A versenyzőknek persze itt is „melegük” volt. Különösen azoknak az asztaliteniszversenyzőknek, akiket Temes Péterrel, a PSE asztalitenisz szakosztályának edzőjével hozott össze a sors. Az edző a töle megszokott nyugodtsággal, alig-alig mozogva ugrottatta ellenfeleit, nem csinált semmi látványosat, „csak” megnyerte a versenyt.

A budapesti kulturális és sportnap — ez a rendezvény elnevezéséből is kitűnik — nemcsak sportversenyekből állt. A kulturális jellegű események — s ez is már hagyomány — minden korosztály részére megfelelő szórakozást nyújtottak. A gyerekek például a Postás Művelődési Központ bábozásának műsorát nézték s élvezték, majd ezt követően családi vetélkedőt tartottak. Ez utóbbi játékban a résztvevő üzemek, intézmények egy-egy dolgozója indult csatláival. A szervezők, a vetélkedő összehívó gondoskodtak arról, hogy a családok tanúbizonyosságát tegyenek ügyességükről, műveltségükről, „szeszességükről”. Néhány

példa: az apukák burgonyahámozási versenyben vettek részt, a gyerekeknek egy általános ismert mese részletét hallva ki kellett találniuk a mese címét, a család egy kiválasztott tagjának földrajzi ismereteit kellett — lehetett — gyümölcsöt tennie. A családi vetélkedő természetesen játékos sportvetélkedőket is tartalmazott. Például a háromtagú család 100 méteres síkfutásban indult a pontokat érő másodpercekért. Valamennyien rajthoz álltak, és a leggyengébb időket futó családtagok eredményei szerint alakult ki a helyezési sorrend. Természetesen ezek közül a

Családi vetélkedő. Gondolkodóban a Kelemen-család

jobb futamidők érték több pontot. A játékvezetők szerint az anyukák kapura rúgásával volt a legtöbb baj. Itt ugyanis olyan szoros eredmények születtek — a legtrikább esetben ment kapura a labda —, hogy újra és újra kellett rúgni a versenyzőket, hogy értékelhető legyen a teljesítmény. Dehát így volt érdekes a verseny, a férfiak rúgásaira senki sem lett volna kíváncsi.

Az atlétika a sportok királynője — tartja a mondás. Igaz, a kulturális és sportnapon is — mint általában mindenütt — a focit és a kézilabdát többen nézték, de a sport ünnepeit atlétika nélkül elképzelni sem lehetne. Az atlétikai versenyek hangulata, mozgalmassága, változatossága egyedülálló, utánozhatatlan. Főleg akkor, ha olyan jól meg vannak szervezve a versenyszámok, ahogy azt már a sportnapon megszoktuk. Az ideai versenyeken a várakozással ellentétben kevesebben indultak, mint legutóbb, az eredmények sem voltak minden esetben kiemelkedők, de azért a közönség láthatott jó néhány éles küzdelmet, szép versenyt. A versenyzők körében sok volt az ismert arc, de egy-egy futó, vagy ügyességi számnál fel-fel kapták a fejüket a tősgyökeres nézők, amint színre léptek — s nemegyszer győztek — a „trónkövetelők”. Ilyen például Horváth Hajnalka, a Budapesti Postaigazgatóság dolgozója. Igaz, tavaly már ért el helyezést — harmadik lett a 100 méteres síkfutásban — de igazán az idei versenyen jött ki neki jól a lépés. Megnyerte a 100 méteres döntőt, s mellé — úgy két szusszanás között — a távolugrást is. Az eredményhirdetés után mégsem ült le pihenni. Levetette a szöges cipőt, föl húzta a tornacipőt, s várta már a labdarúgócsapatban. Az eredményhirdetésnél ezért is fel kellett állnia a dobogóra. Igaz, „csak” a legalacsonyabb fokra.

Délután három óra körül eredményhirdetésre gyűltek a versenyzők. Az 1979. évi budapesti postás kulturális és sportnapon az alábbi eredmények születtek:

ATLÉTIKA (nők)
100 méteres síkfutás: 1. Horváth Hajnalka (Bp. Ig.), 2. Sipka Katalin (TIG), 3. Sajben Zsuzsa (Bp. Ig.).
400 méteres síkfutás: 1. Erki Józsefné (HTI), 2. Nagy Mária (RTV), 3. Schindl Margit (Bp. Ig.).

Magasugrás: 1. Kiss Miklósné (TIG), 2. Márton Ildikó (KPSZ), 3. Nagy Ágnes (TIG).

Távolugrás: 1. Horváth Hajnalka (Bp. Ig.), 2. Nagy Mária (RTV), 3. Körmendi Júlia (BUVIG).

Súlylökés: 1. Tanács Gábor-

né (TIG), 2. Erdős Sándorné (TIG), 3. Tar Lajosné (Bp. Ig.).
4x100 méteres váltófutás: 1. Budapesti Távfutó Igazgatóság (Nagy—Erdős—Kissné—Sipka), 2. Budapesti Postaigazgatóság (Sajben—Stefkóné—Horváth—Budai), 3. Budapesti vidéki Postaigazgatóság (Horváth—Dropkáné—Mészáros—Körmendi).

ATLÉTIKA (férfiak)
100 méteres síkfutás: 1. Kelemen György (TIG), 2. Forgách Dániel (Bp. Ig.), 3. Göcze László (Bp. Ig.).

400 méteres síkfutás: 1. Jobbágy Zoltán (TIG), 2. Hunya Péter (TIG), 3. Záhonyi József (BUVIG).

Csutorás—Surányi), 2. Budapesti Távfutó Igazgatóság (Lázár—Cserba—Tajcs), 3. Budapesti Központi Postaszervek (dr. Légman—Váral—Papp).

KÉZILABDA

Férfiak: 1. Budapesti Központi Postaszervek, 2. Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, 3. Budapesti vidéki Postaigazgatóság.

CSALÁDI VETÉLKEDŐ:

1. Pintér-család (HTI), 2. Kelemen-család (TIG), 3. Csombok-család (Bp. Ig.).

TEKE

Nők, egyéni: 1. Tari Andrásné (KPSZ), 2. Zsebe Magdolna (TIG), 3. Pinke Tünde (HTI).

Férfiak, egyéni: 1. Mészáros István (TIG), 2. Rác József (Bp. Ig.), 3. Sipos Antal (TIG).

Nők, csapat: 1. Helyközi Távfutó Igazgatóság (Cziczingné—Pinke), 2. Budapesti Központi Postaszervek (Józsáné—Tariné), 3. Budapesti Távfutó Igazgatóság (Kelemené—Zsebe).

Férfiak, csapat: 1. Budapesti Távfutó Igazgatóság (Elek—Mészáros—Sipos), 2. Budapesti Postaigazgatóság (Kiss—Menich—Rác), 3. Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság (Antoni—Tóth—Várszegi).

AZ ÖSSZESÍTETT PONTVERSENY VÉGEREDMÉNYE:

1. Budapesti Távfutó Igazgatóság 271, 2. Budapesti Postaigazgatóság 181, 3. Budapesti Központi Postaszervek 109, 4. Helyközi Távfutó Igazgatóság 107, 5. Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság 89, 6. Budapesti vidéki Postaigazgatóság 82 ponttal.

Az eredményhirdetést követően nemzetközi labdarúgó-mérkőzést játszottak. A PSE labdarúgócsapata fogadta a román postások válogatottját, és kitűnő első félidő teljesítmény után — a magyarok négyszer vették be az olaszok hálóját — a végeredmény: 4:3. Volt még egy nemzetközi esemény, igaz, nem vasárnap, hanem szombaton. Budapest—Pozsony—Flóra nemzetközi teke-mérkőzés színhelye volt a PSE tekecsarnoka. A versenyt a magyar férfiak és nők nyerték meg, sőt, az egyéni versenyeken is a házigazdák diadalmaskodtak. (Itt jegyezzük meg: a pozsonyiakkal immár kilenc éve

ASZTALITENISZ
Nők: 1. Szuchányi Tiborné (TIG), 2. Juhász Katalin (BUVIG), 3. Klampár Ilona (TIG).
Férfiak: 1. Temes Péter (KPSZ), 2. Nagy Ferenc (TIG), 3. Danó László (TIG).

LABDARÚGÁS
Női: 1. Budapesti Távfutó Igazgatóság, 2. Budapesti vidéki Postaigazgatóság, 3. Budapesti Postaigazgatóság.

Férfi: 1. Budapesti Távfutó Igazgatóság, 2. Budapesti Postaigazgatóság, 3. Budapesti vidéki Postaigazgatóság.

RÖPLABDA
Nők: 1. Budapesti Távfutó Igazgatóság, 2. Budapesti Postaigazgatóság, 3. Budapesti Központi Postaszervek.

SAKK
Nők, egyéni: 1. Helembay Jánosné (TIG), 2. Somogyi Zoltánné (BUVIG), 3. dr. Clementis Jenőné (Bp. Ig.).

Férfiak, egyéni: 1. Horváth Sándor (Bp. Ig.), 2. dr. Légman Miklós (KPSZ), 3. Csutorás József (Bp. Ig.).

Nők, csapat: 1. Budapesti Távfutó Igazgatóság (Helembay—Jánoska—Klicsné), 2. Budapesti vidéki Postaigazgatóság (Somogyiné—Soós), 3. Helyközi Távfutó Igazgatóság (Horváthné—Horváthné—Urayné).

Férfiak, csapat: 1. Budapesti Postaigazgatóság (Horváth—

Tóth Pál György

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének Lapja Szerkesztő: Budapest, XIV., Cházár András u. 13. 1164.
Postacím: Budapest, Postafiók 14., 1408
Felelős szerkesztő: BENDA ISTVÁN
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Kiadó Vállalat Budapest VII., Rákóczi út 54. 1964.
Előfizetési díj egy évre: 12,- Ft
A kiadásért felel: DR. SUTH PÉTER igazgató 79-3433. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÜNDÉS ZOLTÁN vezérigazgató

Természetbarát-találkozó Debrecenben

A Hajdúság fővárosa immár másodikban adott otthont, a természetet, túrát, sportot kedvelő postás dolgozóknak és családtagjaiknak. Nem éppen zavartalan előkészületek után — a 487 jelentkező elszállásolása ütközött nem várt nehézségekbe — június 21-én reggel Harangozó István iszt-titkár megnyitotta a XVII. országos természetbarát találkozót és túraversenyt. A résztvevőket Kiss Ernő, a Postások Szakszervezete titkára üdvözölte. Szólt a találkozó jelentőségéről, a tömegsport fontosságáról, fejlesztésének szükségességéről. Egyben megköszönte a találkozót előkészítő, lebonyolító postás dolgozóknak a gondos rendezést.

A megnyitót követően a résztvevők felszálltak a kijelölt autóbuszokra, s az autóbuszkaraván (15 kocs) elindult úticélja felé.

A legtöbb (190-en) a Nyíregyháza-sóstói programot választották. A résztvevők idegenvezetőkkel megnézték a Jósa András múzeumot, ezt követően a rohamosan fejlődő Nyíregyházával ismerkedtek, végül Sóstó nevezetességeit és a Falumúzeumot tekintették meg. Ebéd után szabad program keretében a gyógyfürdő nyújtott felüdülést.

A másik két kiránduláson 120—120 érdeklődő vett részt.

Az egyik csoport tagjai Nyírbátorban a Báthori Múzeumot, a minorita templomot, a református templomot és haranglábat csodálták meg. Majd ebéd előtt a helyi szb-titkár jóvoltából pincelátogatáson vettek részt. Délután a vajai múzeummal ismerkedtek. A zárt helyen töltött programot a bak-tai tölgyesben erdei sétá, s a Fenyves csárdában frissítő fogasztása követte.

A másik csoport délután indult buszokkal a Hortobágyra, s idegenvezetők kalauzolásával megnézte a pásztormúzeumot, a csárdát, a kilenclyukú hidat. Ezt követően a máti pusztán a résztvevők menés-bemutatóban gyönyörködhetek, lovagolhattak, majd meg-

tekintették a versenylovak istállóit, a híres rackanyáját és a szürkegyulát. Visszafelé a Hortobágyi csárdában enyhítették szomjúságukat.

A gyalogtúrákat választók egy csoportja idegenvezetővel Debrecen centrumával, a Nagytemplommal, a Református Kollégiummal és a Déri Múzeummal ismerkedett. Másik részük hivatásos túravezetővel rőtta a debreceni Erdőpuszta ösvényeit, meleg ebéd helyett sült szalonnát fogyasztva.

A kirándulásokkal egy időpontban zajlott le a tájismerető túraverseny a debreceni Nagyerdőben. A 34 két tagú csapatnak 12 km-es távot kellett megtenniük, a különböző ellenőrző állomásokon tájékozódási, ügyességi és elméleti feladatokat kellett megoldaniuk. Délután 14 órakor hirdettek eredményt. Az első hat csapat tagjait debreceni jellegű ajándékokkal jutalmazták. 1. az RTV csapata (Polgár Zoltán, Csala Tibor), 2. Nagykanizsa PSE csapata (Tolnai Tibor, Soós Zsuzsa), 3. a TIG 9-es csapata (Nagy Rudolf, Ifj. Szarka György, 4. a TIG 15-ös csapata (Derekas László, Zsemberi Katalin), 5. a Sopron 3-as csapata (Varga Jenő, Varga Jenőné és 2 kisgyermekük), 6. a TIG 2-es csapata (Csordás Lajos, Imrei Zoltán) lett. A túraverseny vándorserlegét összesített eredménye alapján a Budapesti Távfutó Igazgatóság Sportköre nyerte.

Július 22-ére már a hazautazásra való készülődés, a búcsúzás nyoma rá bélyegét. A délután indulók még — az eső ellenére is — Debrecen nevezetességeivel, műemekeivel ismerkedtek.

Valamennyi résztvevő emlékszlót kapott egyik oldalán a Nagytemplommal és XVII. OPT felirattal, másik oldalán a szakszervezet emble-májával. Reméljük, hogy a találkozó jól szolgálta az együtt-lét és szórakozás örömeit és a résztvevők új ismeretekkel, kellemes emlékekkel gazdagodva tértek haza.

Kozempe Zsuzsa

Országos női egyéni asztalitenisz-verseny

Eszményi környezetben, a Mecsek alján, Pécsen augusztus 11—12-én bonyolították le az országos postás női egyéni asztalitenisz versenyt. A Debreceni, a Budapesti vidéki, a Pécsi Postaigazgatóság, a Helyközi és a Budapesti Távfutó Igazgatóság, valamint a Központi Postaszervek csapatának legjobb női versenyzői vettek részt rajta. A Komarov Gimnázium és Szakközépiskola korszerű tornacsarnokában Szépe Lőrinc, a Pécsi Postaigazgatóság Szakszervezete Tanácsa titkárának megnyitó szavai után elkezdődött a verseny.

A végig sportszerű küzdelemből a körmérkőzések után Szuchányi Tiborné (TIG) került ki győztesen, 2. Juhász Katalin (BUVIG), 3. Hernádi Ilona (KPSZ) lett.

A díjakat Szépe Lőrinc iszt-titkár és Fellai József, a pécsi postás pártvezetőség titkára adta át.

Délután a résztvevők Baranya megye idegenforgalmi nevezetességeivel, a siklósi várral és a villányi szabadteri szoborparkkal ismerkedtek, majd a harkányfürdői gyógyvízben pihenték ki a délelőtti verseny fáradalmait.

Vasárnap délelőtti idegenvezető irányításával folytatódott a kulturális program. Ennek keretében Pécs történelmi nevezetességeiben gyönyörködhetek a résztvevők. Többek között a Széchenyi tér, a tévortony, a Székesegyház, a Zsolnay- és a Vasarely-múzeum szerepelt a programban.

Úgy érezzük, hogy valamennyi versenyző élményben gazdagon térhetett vissza munkahelyére.

Nyaka Lajos

Országos postás női sakkverseny Gyulán

Augusztus 4-én és 5-én a Szegedi Postaigazgatóság Szakszervezete Tanácsa országos postás női sakkversenyt rendezett. A versenyre nyolc csapat (Központi Postaszervek, a Budapesti, a Budapesti vidéki, a Debreceni, a Miskolci és a Szegedi Postaigazgatóság, a Budapesti és a Helyközi Távfutó Igazgatóság) nevezett be két-két versenyzővel.

A versenyek Gyulán, a művelődési központban 4-én körmérkőzések formájában bonyolították le. Erdős Károlynak, a Békés megyei Sakkszövetség elnökének vezetésével.

Eredmények: egyéni: 1. Helembay Jánosné (TIG), 2. Somogyi Zoltánné (BUVIG), 3. Hídegy Júlia (Miskolc), 4. Varga Józsefné (Szeged), 5. Simon Attiláné (Szeged), 6. dr. Clementis Jenőné (Bp. Ig.).

Csapat: 1. Budapesti Távfutó Igazgatóság (Helembayné—Jánoska), 2. Budapest vi-

deki Postaigazgatóság (Somogyiné—Soós), 3. Szegedi Postaigazgatóság (Vargáné—Simonné), 4. Miskolci Postaigazgatóság (Hídegy—Dezso), 5-6. Helyközi Távfutó Igazgatóság (Csótai—Gazdag) és Budapesti Postaigazgatóság (dr. Clementisné—Somogyiné).

Az egyéni és csapatbajnokság első három helyezette tárgyjutalomban részesült. A TIG csapata elnyerte a HTI által 1976-ban felajánlott vándorserleget is. A díjakat Keresztes Mihály iszt-titkár adta át. A díjak átadását után a versenyzők és kísérők a Várfürdőben pihenték ki a verseny izgalma. Vasárnap közös kirándulás keretében Szarvasra, az arborétumba látogattak el a résztvevők. A kétnapos program a hajdan Róza Sándor által igen gyakran látogatott kondorosi Betyárcsárdában közös ebéddel fejeződött be.

Kovács Katalin